

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi verotuslain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan lähinnä pääomaverotuksen ja yritysverotuksen uudistamiseen liittyviä muutoksia verotuslakiin. Muutoksista suurin osa on luonteeltaan teknisiä, mutta muutoksia aiheutuu myös muun muassa veroviranomaisia, kunnallisveron saajaa, verotuspaikkaa ja muutoksenhakua koskeviin säännöksiin. Verovelvollisen ja muiden ilmoittamisvelvollisuut-

ta koskevia säännöksiä ehdotetaan täydennettäväksi metsäverotuksen uudistamisen ja eräiden muiden muutosten vuoksi.

Esitys liittyy valtion talousarvioesitykseen vuodelle 1993 ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1993 alusta.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

Verotuslaki (482/58) sisältää muun muassa veroviranomaisia, ilmoittamisvelvollisuutta, verotuksen toimittamista ja muutoksenhakua sekä veronkantoa koskevia säännöksiä. Pääomaverotuksen ja yritysverotuksen uudistaminen aiheuttaa nykyisiin säännöksiin useita muutoksia. Erityisesti muutoksia aiheutuu tämän esityksen kanssa samanaikaisesti annettavasta esityksestä tuloverolaiksi.

Uudistuksesta johtuvien muutosten vuoksi kunnallisveroa suorittaisivat veroäyrien perusteella luonnollinen henkilö ja erikseen verotettava kotimainen kuolinpesä. Verovelvolliselle vahvistettaisiin yksi kunnallisverotuksen verotettava tulo. Kunnallisveron saajaa koskevia säännöksiä ehdotetaan tämän vuoksi muutettavaksi siten, että kunnallisveroa suoritettaisiin yhdelle kunnalle, joka olisi pääsääntöisesti kotikunta, ja eräissä tapauksissa valtiolle.

Verotusmenettelyä koskevia säännöksiä ehdotetaan samalla muutettavaksi siten, että verovelvollisen verotus toimitettaisiin yhdessä paikassa. Muutos keventäisi menettelyä erityi-

sesti sen johdosta, että lääninverolautakunnassa tai sopimusmenettelyssä käsiteltäviä asioita ei enää olisi. Verotusmenettelyn selkiyttämiseksi ehdotetaan tässä yhteydessä maasta muuttajan ja maahan muuttajan verotuspaikka määriteltäväksi nimenomaisessa säännöksessä, vaikka muutos ei liity pääomaverouudistukseen.

Metsäverotukseen ja luovutusvoittojen verotukseen ehdotetut muutokset edellyttäisivät ilmoittamisvelvollisuutta koskevien säännösten kehittämistä siten, että verotusta varten tarvittavia tietoja saataisiin myös muilta kuin verovelvoiliselta itseltään. Jotta menettelyä voitaisiin teknisten valmiuksien mukaan kehittää joustavasti käyttämällä hyväksi tietotekniikkaa, ehdotetaan, että tässä tarkoitettut tiedot annettaisiin siten kuin verohallitus määrää.

Veronsaajien aseman uudistamisesta aiheutuu muutoksia myös muutoksenhakua koskeviin säännöksiin. Yhteisöt eivät enää suorittaisi tulonsa perusteella kunnallisveroa tietyille kunnalle, minkä vuoksi veronsaajien muutoksenhakuoikeutta koskevia säännöksiä ehdotetaan tältä osin täydennettäväksi.

2. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä.

3. Esityksen taloudelliset ja organisatoriset vaikutukset

Ehdotetut muutokset ovat pääosiltaan tekni-

siä eikä niillä ole välittömiä organisatorisia tai taloudellisia vaikutuksia.

Esitys liittyy valtion talousarvioesitykseen vuodelle 1993.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

I osa. Yleisiä säännöksiä

1 §. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan tuloverolaista johtuvien muutosten vuoksi lisättäväksi yhteisön ja yhteisetuuden suoritettava tulovero (*yhteisön tulovero*). Samalla säännöstä ehdotetaan sanamuodoltaan selkeytettäväksi.

2 §. Pykälän 1 momentin määritelmää ehdotetaan muutettavaksi siten, että se vastaisi tuloverolain säännöksiä. Maatalouskiinteistöstä saadun tulon verovuotta koskeva 2 momentin säännös ehdotetaan metsäverotuksen uudistamisen vuoksi muutettavaksi siten, että säännös koskisi maataloudesta saatua tuloa ja maatilatalouden tuloverolaissa (543/67) tarkoitettua metsätalouden puhdasta tuloa.

2 a §. Valtiovarainministeriöllä väliaikaisen säännöksen (1300/91) nojalla ollut oikeus pidentää verotuksen toimittamisaikaa ehdotetaan otettavaksi pysyvään lakiin. Hallinnollisten ja teknisten syiden vuoksi voi poikkeustilanteessa olla välttämätöntä siirtää verotuksen valmistusajankohta verotusvuoden yli erityisesti suurten teknisten tai aineellisten uudistusten toteuttamisvaiheessa.

3 §. Lainkohdassa ovat säännökset siitä, että ovat verovelvollisen lisäksi vastuussa verosta. Pykälän 1 momentin mukaan puolitetun avoimen yhtiön osakas ja kommandiittiyhtiön vastuunalainen yhtiömies ovat vastuussa yhtiön tuloksi katsottavasta osuudesta suoritettava verosta. Säännös ehdotetaan poistettavaksi, koska ehdotetun tuloverolain mukaan yhtiön tulo jaettaisiin kokonaan verotettavaksi osakkaiden tulona. Yhteismetsää verotettiin tuloverolain mukaan erillisenä verovel-

vollisena. Vastuu yhteismetsän verosta ehdotetaan tämän vuoksi säädettäväksi osakkaalle tämän osuutta vastaavalta osalta.

Pykälän 3 momenttia ehdotetaan yrittäjäpuolisoiden verovastuuta koskevalta osin tarkistettavaksi siten, että se vastaisi tuloverolain säännöksiä elinkeinotoiminnan tai maatalouden tulon jakamisesta yrittäjäpuolisoiden kesken.

II osa. Veroviranomaiset

20—22 §. Lääninverolautakuntaa koskevat 20 §:n, 21 §:n 1 momentin ja 22 §:n säännökset ehdotetaan kumottaviksi jäljempänä 64 §:n yhteydessä esitetyillä perusteilla. Samalla ehdotetaan verotusasiamiestä koskeva 22 §:n 2 momentin säännös siirrettäväksi 21 §:n 2 momenttiin, jolloin ensiksi mainittu pykälä voitaisiin kumota ja 21 § kirjoittaa kokonaan uudelleen. Lääninverolautakunta toimisi siirtymävaiheessa asioissa, jotka kohdistuvat lain voimaantuloa edeltäneisiin verovuosiin.

III osa. Ilmoittamisvelvollisuus

33 § 3 mom. Viittaukset tulo- ja varallisuusverolain 16 §:n 1 momentin 2 kohtaan ja 23 §:n 3 kohtaan ehdotetaan tarkistettaviksi siten, että ne vastaisivat tuloverolain ja varallisuusverolain säännöksiä.

34 §. Pykälän 3 momentin säännös, jonka mukaan veroilmoitus on annettava kaksinkapalein tapauksissa, joissa verovelvollisen on suoritettava kunnallisveroa muulle kuin kotikunnalleen, ehdotetaan jäljempänä 59 §:n yh-

teydessä esitetyillä perusteilla poistettavaksi. Samoin ehdotetaan poistettavaksi säännös, jonka mukaan puolisoista vaimon on annettava veroilmoituksensa kahtena kappaleena, jos puolisoilla on eri kotikunta. Veroilmoituksen antaminen yhtenä kappaleena riittäisi, jos verotusmenettelyä tältä osin yksinkertaistetaan 63 §:ssä esitetyllä tavalla. Pääsäännöstä poiketen vaimon olisi annettava veroilmoituksensa miehen kotikunnan verotoimistolle. Tätä koskeva säännös ehdotetaan otettavaksi 1 momenttiin.

Pykälän nykyiseen 4 momenttiin sisältyvä luonnollisen henkilön kotikunnan määritelmä ehdotetaan tarkistettavaksi niin, että se vastaisi voimassa olevia väestökirjalain (141/69) säännöksiä. Edellä esitettyjen muutosten vuoksi 4 momentin säännökset ehdotetaan siirrettäviksi 3 momenttiin.

Verotusmenettelyn selkiyttämiseksi 4 momenttiin ehdotetaan otettavaksi säännökset, joissa määriteltäisiin ulkomaille muuttaneen ja verovuonna Suomeen muuttavan kotikunnaksi katsottava kunta. Maahan muuttajan osalta verovuoden alun kotikuntaan rinnastettaisiin kunta, jonka kotipaikkarekisteriin verovuoden aikana muuttanut Suomen kansalainen tai sellainen ulkomaalainen, jonka oleskelu täällä on kestänyt tai on tarkoitettu kestävänsä yhtämittaisesti kauemmin kuin vuoden, on täällä maahan muutettuaan ollut ensiksi merkittävä. Ulkomaille muuttaneen henkilön kotikunnan ei verotusta toimitettaessa katsottaisi muuttuvan sinä aikana, jolloin häntä tuloverolain 11 §:n mukaan pidetään Suomessa asuvana.

Ehdotetut muutokset vähentäisivät maahan muuttavien ja maasta muuttaneiden verotukseen liittyviä ongelmia ja verohallinnolle aiheutuvaa työtä. Maahan muuttajan kannalta olisi selkeämpää, että verotus toimitettaisiin asuinkunnassa muuttovuodesta alkaen. Nykyisin kesken vuotta Suomeen muuttaneen verotus toimitetaan 63 §:n mukaan muuttovuodelta Helsingissä ja myöhemmiltä vuosilta verovelvollisen kotikunnassa. Samoin olisi maasta muuttaneen henkilön kannalta selkeämpää, että verotuspaikka pysyisi muuttovuoden jälkeen samana niin kauan kuin häntä verotetaan täällä yleisesti verovelvollisena. Nykyisin kotipaikka on verotusta toimitettaessa määritelty väestökirjalain säännösten mukaan eikä käytäntö ole ollut yhtenäinen.

Pykälän 5 momenttia ehdotetaan tarkistettavaksi niin, että se vastaisi 63 §:n säännöksiä.

35 §. Pykälän 2 momentti, joka koskee verovelvollisen ilmoitusta tulon jakamisesta eri kuntien kesken, ehdotetaan 61 §:n yhteydessä esitetyillä perusteilla kumottavaksi.

37 § 1 ja 2 mom. Pykälän 1 momentissa säädettyä yhteisön ilmoittamisvelvollisuutta ehdotetaan laajennettavaksi siten, että asetuksella voitaisiin säätää myös, miten osakkeen arvon määrittämiseen vaikuttavista yhteisön olosuhteiden muutoksista on ilmoitettava. Tiedot muutoksista olisivat tarpeen osakkaan yhtiöstä nostaman osingon ja siihen liittyvän yhtiöveron hyvityksen jakamiseksi ansiotuloksi ja pääomatuloksi niissä tapauksissa, joissa jakamisen perusteena tuloverolain mukaan käytettäisiin osakkeen matemaattista arvoa. Oikean arvon määrittämisen turvaamiseksi veroviranomaisen olisi riittävän ajoissa saatava tiedot yhtiön osakepääomaa ja osakkeiden lukumäärää koskevista muutoksista.

Nykyinen 2 momentin säännös velvoittaa maatalouden harjoittajan pitämään tuloistaan ja menoistaan muistiinpanokirjaa. Metsäverotuksen uudistaminen edellyttäisi velvollisuuden ulottamista myös sellaiseen metsätalouden harjoittajaan, jota verotetaan puun myyntitulosta, minkä vuoksi säännöstä ehdotetaan tältä osin täydennettäväksi.

39 § 1 mom. Veroilmoituksen jättöaikaa koskevaa säännöstä ehdotetaan metsäverotuksen uudistamisen vuoksi muutettavaksi siten, että nykyisin maatalouden harjoittajaan sovellettava aika ei koskisi sellaista pelkästään metsätaloutta harjoittavaa verovelvollista, jota verotetaan puun myyntitulosta.

Pykälän 2 momentin viittaus tulo- ja varalisuusverolakiin ehdotetaan muutettavaksi viitaukseksi tuloverolakiin.

43 a §. Säännös ehdotetaan 37 §:n 2 momenttiin viitaten muutettavaksi siten, että se koskisi sekä maatalouden harjoittajaa että mainituissa lainkohdassa tarkoitettua metsätalouden harjoittajaa.

45 §. Tuloverolaista ja eräistä muista säännöksistä johtuvien muutoksien vuoksi ehdotetaan, että muiden kuin verovelvollisen velvollisuutta antaa kehotuksetta tietoja verotusta varten eräiltä osin laajennettaisiin. Ilmoittamisvelvollisuus olisi ulotettava muun muassa puun ostajiin ja arvopaperinvälittäjiin, jotta verotus voitaisiin toimittaa säännöksissä edellytetyllä tavalla. Toisaalta ehdotetaan verotuksen yksinkertaistamiseksi menettelyä kehitettäväksi si-

ten, että tietojen antamisessa voitaisiin teknisten valmiuksien parantuessa käyttää hyväksi automaattista tietojenkäsittelyä.

Pykälän 1 momentin 2 a kohtaan ehdotetaan metsäverotuksen uudistamisen vuoksi otettavaksi säännös, jonka mukaan puun ostajien olisi ilmoitettava kullekin myyjälle verovuonna maksamansa kauppahinnat sekä tieto siitä, onko kysymyksessä ollut pysty- vai hankinta-kauppa. Tässä kohdassa tarkoitettuja tietoja tarvittaisiin niiden osalta, joita verotetaan puun myyntitulosta. Verohallitus voisi 2 momentin nojalla rajoittaa ilmoittamisvelvollisuutta.

Apurahan antajan ilmoittamisvelvollisuutta koskevaa 3 a kohtaa ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että se koskisi myös korkeakouluopiskelijoiden opintotuesta annetussa laissa (111/92) tarkoitettua opintorahan maksajaa.

Tuloverolain muutosten vuoksi luovutusvoitot kuuluisivat aikaisempaa laajemmin verotuksen piiriin. Tämä lisäisi verovalmistelussa selvittävien asioiden määrää, minkä vuoksi verotusmenettelyä tulisi samanaikaisesti kehittää siten, että tietoja luovutuksista saataisiin verotusta varten mahdollisimman tarkoituksenmukaisella tavalla.

Nykyisin arvopaperikauppiat ovat leimaverolain soveltamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen (663/43) mukaan velvollisia antamaan veroviranomaisille jäljennökset laatimistaan leimaverolaskelmista. Jäljennökset laskelmista on toimitettu Helsingin verovirastoon, mutta arvopaperikaupan kasvun ja laskelmien puutteellisten tietojen vuoksi järjestelmä ei ole käytännössä toiminut säännöksissä edellytetyllä tavalla. Menettelyn kehittäminen tältä osin on tarpeen myös sen vuoksi, että arvopaperipörssin välityksellä tapahtuvat osakekaupat on vapautettu leimaverosta leimaverolain muuttamisesta annetulla lailla (375/92). Leimaveropoistettiin myös vakioitujen johdannaisopimusten osalta. Leimaverosta vapautettavaksi on ehdotettu myös niin sanotulla OTC-listalla olevien arvopapereiden myynti (hall. es. 102/92 vp.). Toisaalta vuonna 1992 aloitettu siirtyminen arvo-osuusjärjestelmästä annetussa laissa (826/91) tarkoitettuun paperittomaan arvopapereiden kirjaus- ja rekisteröintijärjestelmään luo aikaisempaa paremmat mahdollisuudet kehittää ilmoittamismenettelyä käyttämällä hyväksi tietotekniikkaa.

Pykälän 1 momentin 3 c kohdaksi ehdotetaan edellä esitetyillä perusteilla otettavaksi säännös, joka velvoittaisi arvopaperimarkkina-

laissa (495/89) tarkoitettua arvopaperinvälittäjän antamaan verotusta varten kunkin asiakkaan osalta tiedot ostoista ja myynneistä. Tiedoista tulisi ilmetä kaupan kohde ja kussakin kaupassa saatu tai maksettu kauppahinta.

Pykälän 5 kohtaa ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että velvollisuus antaa siinä mainittuja tietoja olisi metsälautakunnalla. Muutos johtuu siitä, että piirimetsälautakuntien tehtävät on siirretty metsälautakunnille keskusmetsälautakunnista ja metsälautakunnista annetulla lailla (139/87).

Verovelvollisen eläkevakuutusmaksuvähennyksen laskemiseksi tuloverolaissa edellytetyllä tavalla ehdotetaan 6 kohtaan lisättäväksi säännös, joka velvoittaisi antamaan asiakkaalle selvityksen eläkevakuutusmaksujen vähennyskel- poisuudesta tuloverolain 96 §:n 3 tai 5 momentin nojalla.

Pykälässä ei nykyisin ole tarkempia säännöksiä siitä, miten siinä tarkoitettua tarkkailutiedot on veroviranomaisille annettava. Yleissäännös tietojen antamisesta verotusta varten on lain 50 §:ssä. Käytännössä tietoja annetaan verohallituksen laatimilla lomakkeilla, mutta yleisiä ovat myös antajien omat lomakkeet ja vapaa- muotoiset luettelot, jotka eivät tietojen puutteellisuuden tai esitystavan vuoksi ole aina sellaisenaan käyttökelpoisia. Tilanteen korjaamiseksi ehdotetaan tämän pykälän viimeiseen momenttiin otettavaksi säännökset verovelvollisen yksilöimiseksi tarvittavista tiedoista. Lisäksi siihen ehdotetaan otettavaksi säännökset verohallituksen oikeudesta antaa tarkempia määräyksiä pykälässä säädetyistä ilmoittamisvelvollisuudesta ja rajoittaa sitä.

50 §. Nykyisten säännösten mukaan veroilmoitus ja, jos tarpeelliseksi katsotaan, muut tässä laissa tarkoitettut tiedot on annettava verohallituksen vahvistamia lomakkeita käyttäen. Säännöstä ehdotetaan 45 §:n yhteydessä esitetyillä perusteilla täydennettäväksi siten, että tiedot voitaisiin antaa myös muulla tavalla sen mukaan, kuin verohallitus tarkemmin määrää. Ilmoittamismenettelyä voitaisiin tällöin kehittää joustavasti muun muassa käyttämällä hyväksi tietotekniikkaa sitä mukaa kuin valmiudet siihen ovat olemassa.

IV osa. Verotus ja muutoksenhaku

59 §. Lainkohdassa säädetään, mille kunnalle kunnallisvero suoritetaan. Pykälä ehdotetaan

muutettavaksi siten, että se vastaisi tuloverolain säännöksiä, joiden mukaan kunnallisveroa suorittaisivat veroäyrien perusteella vain luonnollinen henkilö ja erikseen verotettava kotimainen kuolinpesä. Muutoksia aiheutuu myös siitä, että tulolähdejaosta nykyisessä merkityksessä luovuttaisiin ja verovelvolliselle vahvistettaisiin yksi kunnallisverotuksen verotettava tulo. Kunnallisveroa tästä tulosta suoritettaisiin eräitä 62 §:ssä säänneltyjä poikkeuksia lukuunottamatta verovelvollisen kotikunnalle. Myös yhtymän osakkaan olisi suoritettava kunnallisveroa osuudestaan yhtymän tuloon edellä olevan mukaisesti omalle kotikunnalleen, minkä vuoksi pykälän nykyistä 2 momenttia vastavaa säännöstä ei tarvittaisi.

Yhteisön ja yhteisyyden osalta pykälään ehdotetaan otettavaksi säännös niiden suoritettavan tuloveron jakamisesta veronsaajien kesken sen mukaan kuin tuloverolaissa ja veronkantolaissa säädetään.

61 §. Pykälässä säädetään verovelvollisen tulo jakamisesta eri kuntien kesken. Koska kunnallisveroa suoritettaisiin 59 ja 62 §:n mukaan vain yhdelle kunnalle tai eräissä tapauksissa valtiolle, säännökset tulo jakamisesta kuntien kesken ehdotetaan kumottaviksi.

62 §. Pykälään ehdotetaan tehtäväksi 59 §:n perusteluissa selvitetty tuloverolaista johtuvat muutokset. Ehdotetut muutokset koskevat täällä suoritettavan kunnallisveron saajaa eikä niillä ole vaikutusta Suomen verotusoikeuden ulottuvuuteen.

Kunnallisvero olisi suoritettava valtiolle, jos verovelvollisella ei olisi verovuoden alussa ollut 34 §:ssä tarkoitettua kotikuntaa tai siihen rinnastettavaa kuntaa Suomessa. Elinkeinotoiminnasta ja maataloudesta saadusta tulosta olisi näissä tapauksissa kuitenkin suoritettava kunnallisveroa sille kunnalle, jossa toimintaa on täällä harjoitettu kiinteästä toimipaikasta tai jossa kiinteistö sijaitsee. Kiinteän toimipaikan määritelmä olisi edelleen 60 §:ssä, mutta tuloverolaista johtuvien muutosten vuoksi sillä ei olisi kunnallisveron saajaa ja verotuksen toimittamispaikkaa määritettäessä merkitystä kuin tässä pykälässä tarkoitetuissa tapauksissa.

63 §. Lainkohdassa säädetään, mikä verolautakunta tai verotoimisto toimittaa verotuksen. Pykälän 1—4 kohtiin ehdotetaan tehtäväksi 59 §:stä johtuvat muutokset. Menettely yksinkertaistuisi, koska verovelvollisen verotuksen pääsäännön mukaan toimittaisi kotikunnan verolautakunta tai verotoimisto. Poikkeuksina

olisivat verovelvolliset, joilla ei ole verovuoden alussa katsottava olleen 34 §:ssä tarkoitettua kotikuntaa tai siihen rinnastettavaa kuntaa Suomessa. Näitä verovelvollisia koskevat erityissäännökset ehdotetaan otettaviksi 1 momentin 2—4 kohtiin. Säännökset vastaavat muutoin nykyisen 63 §:n 1 momentin 3—5 kohtia, mutta niihin on tehty ehdotetuista 59 ja 62 §:n säännöksistä johtuvat muutokset. Rajoitettuihin verovelvollisiin, joka on harjoittanut täällä elinkeinotoimintaa kiinteästä toimipaikasta, verotettaisiin ehdotuksen mukaan siinä kunnassa, jossa kiinteä toimipaikka on.

Nykyiset säännökset verotuksen toimittamisesta niissä tapauksissa, joissa puolisoina verotettavilla on eri kotikunta, ovat monimutkaiset. Vaimo antaa veroilmoituksensa kahtena kapaleena kotikuntansa verotoimistoon, joka toimittaa ilmoituksen miehen kotikunnan verotoimistolle. Miehen kotikunnan verolautakunta tai verotoimisto määrää myös vaimon valtionveron ja henkilökohtaisista tuloista hänen kotikunnalleen tulevien veroäyrien määrän ja ilmoittaa niistä vaimon kotikunnan verotoimistolle, joka toimittaa vaimon verotuksen muilta osin. Menettely on hallinnollisesti raskas erityisesti siihen liittyvien teknisten ongelmien vuoksi. Toisaalta monimutkainen järjestelmä on aiheuttanut vaikeuksia verovelvollisille heidän asioidessaan verotoimistossa.

Menettelyä ehdotetaan yksinkertaistettavaksi siten, että miehen kotikunnan verolautakunta tai verotoimisto toimittaisi myös vaimon verotuksen kaikilta osin ja määräisi hänen kotikunnalleen tulevan kunnallisveron. Menettely selkiintyisi, kun myös näissä tapauksissa henkilön verotus toimitettaisiin yhdessä paikassa. Säännös ehdotetaan sijoitettavaksi pykälän 2 momenttiin, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyisi 3 momentiksi.

Pykälän 4 momenttiin ehdotetaan otettavaksi säännös, jonka mukaan verohallitus määräisi verotuspaikan niissä tapauksissa, joissa verotuksen toimittaminen ei 1 momentin mukaan kuuluisi millekään verolautakunnalle tai verotoimistolle. Muuttamatta verotuspaikkaa verohallitus voisi toisaalta verotuksen tekniseen toimittamiseen liittyvästä erityisestä syystä määrätä valmistelutyön suoritettavaksi muussa kuin tässä pykälässä säädettyssä paikassa.

Nykyisin on laissa sitovasti määrätty, missä verotus toimitetaan. Teknisten valmiuksien kehittyessä on käytännössä ilmennyt tarpeita

toimittaa verotus joiltakin osin näistä säännöksistä poikkeavasti.

Ehdotettujen muutosten vuoksi verotuspaikasta voi olla tarpeen antaa määräyksiä esimerkiksi valtion osalta, koska verotuspaikka ei enää määräytyisi kiinteän toimipaikan tai kiinteistön sijaintipaikan mukaan. Toisaalta erityisesti lääninverolautakuntamenettelystä luopuminen voi aiheuttaa tarpeita määrätä joidenkin yritysten osalta valmistelutyö suoritettavaksi muualla kuin verovelvollisen kotikunnassa. Muutoinkin olisi perusteltua, että säännökset eivät olisi esteenä verovalmisteluun liittyvien töiden tarkoituksenmukaiselle järjestelylle tapauksissa, joissa siihen olisi verotuksen tekniseen toimittamiseen liittyviä erityisiä syitä.

64 §. Nykyisten säännösten mukaan lääninverolautakunta vahvistaa tulon liikkeestä, jos siitä on suoritettava veroa vähintään kolmelle kunnalle. Pykälä ehdotetaan kumottavaksi, koska tuloverolain muutosten vuoksi kunnallisveroa suoritettaisiin 59 ja 62 §:n mukaan vain yhdelle kunnalle.

64 a §. Pykälä ehdotetaan edellä 59 ja 64 §:n yhteydessä esitetyillä perusteilla kumottavaksi.

71 § 2 mom. Nykyisen säännöksen mukaan verotoimisto laskee kunkin verovelvollisen valtionverotuksessa verotettavan tulon ja varallisuuden, verosta tehtävät vähennykset sekä maksuunpantavan valtionveron samoin kuin kunnallisverotuksessa verotettavan tulon ja siitä pantavien veroäyrien määrän. Lainkohtaa ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että se vastaisi tuloverolain säännöksiä. Lisäksi säännöstä ehdotetaan muutettavaksi siten, että verotoimiston tehtävänä ei olisi laskea vaan huolehtia verotettavien tulojen ja varallisuuden sekä maksuunpantavien verojen laskemisesta. Ehdotettu sanonta vastaisi paremmin verotoimiston osuutta laskennassa, joka käytännössä suoritetaan verohallinnon atk-ohjelmia käyttäen.

72 § 1 mom. Säännöksen johdantolauseeseen ehdotetaan tuloverolaista johtuvat muutokset. Muutoksia aiheutuisi muun muassa siitä, että verotusta ei tuloverolain mukaan toimitettaisi nykyiseen tapaan tulolähteittäin.

76 §. Nykyisen säännöksen mukaan veroäyrit määrätään erikseen kiinteistötuloista, liike- ja ammattituloista sekä henkilökohtaisista tuloista. Säännös ehdotetaan 59 §:n yhteydessä esitetyillä perusteilla muutettavaksi siten, että veroäyrit määrättäisiin kunnallisverotuksen verotettavasta tulosta.

77 a §. Säännökset tappiontasauksesta ja

aikaisempien vuosien tappioiden vähentämisestä ehdotetaan otettaviksi uuteen tuloverolakiin. Tappiontasauksesta tuloverotuksessa annettu laki (362/68) kumottaisiin tässä yhteydessä. Mainitun lain 3 §:ää vastaava menettelyä koskeva säännös ehdotetaan tämän vuoksi lisättäväksi verotuksen toimittamista koskeviin säännöksiin otettavaan uuteen 77 a §:ään.

79 §. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan verotoimiston on maksuunpantava myös yhteisön tulovero.

Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan 63 §:n yhteydessä esitetyillä perusteilla lisättäväksi säännös, jonka mukaan vaimon kotikunnalle suoritettava kunnallisvero määrättäisiin mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa hänen kotikuntansa veroäyrien hinnan mukaan.

81 § 2 mom. Veronsaajan äyritietoja koskevaan säännökseen ehdotetaan tuloverolaista johtuvien muutosten vuoksi lisättäväksi säännös, jonka mukaan kuntakohtaisia äyritietoja täydennettäisiin kuntien ja seurakuntien osuiksilla yhteisön tuloverosta, joka muunnettaisiin veroäyriksi sen mukaan kuin veronkantolaissa säädetään.

83 b §. Viitaten 77 a §:n perusteluihin ehdotetaan 83 b §:ään otettavaksi säännös jälkiverotukselle ja veronoiikaisulle säädetyin määräjien laskemisesta tapauksissa, joissa on kysymys tappion vahvistamisesta.

91 §. Yhtymän muutoksenhakua koskeva 1 momentin säännös ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että se vastaisi tuloverolain yhtymää koskevia säännöksiä.

Tuloverolaista johtuvien muutosten vuoksi pykälän 2 momenttia ehdotetaan täydennettäväksi veronsaajien muutoksenhakuoikeutta koskevilta osin. Yhteisön ja yhteisetuuden verotukseen olisi pääsäännön mukaan oikeus hakea muutosta sekä valtiolla että kunnalla. Yhteisön tuloveron luonteesta johtuen yhden veronsaajan muutoksenhaku koituisi kaikkien veronsaajien hyväksi. Koska tuloverolain 21 §:ssä tarkoitettua osittain verovapaan yhteisön tuloverosta ei menisi osakaahan valtiolle, ehdotetaan, että muutoksenhakuoikeus tällaisen yhteisön verotukseen olisi kuitenkin vain kunnalla.

Veronsaajien muutoksenhakuoikeutta olisi täsmennettävä myös sen vuoksi, että yhteisö ja yhteisetuus eivät suorittaisi veroa millekään tietylle kunnalle. Selkeintä olisi, että kunnan puolesta muutoksenhakuoikeus myös näissä

tapauksissa olisi kotikunnalla. Tätä koskeva säännös ehdotetaan otettavaksi pykälän 3 momenttiin.

92 §. Pykälän 5 momentissa säädetään tapauksista, joissa ei nykyisin voi tehdä veromuitutusta. Kielto koskee muun muassa lääninverolautakunnassa toimitettua verotusta. Koska lääninverolautakuntamenettely ehdotetaan poistettavaksi, olisi 92 §:ää vastaavasti tarkistettava.

93 § 1 mom. Lainkohdassa säädetään muun muassa muutoksenhausta niissä tapauksissa, joissa verovelvollista on verotettu useassa kunnassa. Koska verovelvollista 59 ja 63 §:n yhteydessä esitetyillä perusteilla verotettaisiin yhdessä paikassa, muutoksenhakua koskevat säännökset olisivat tältä osin tarpeettomia. Lainkohtaan ehdotetaan myös eräitä muita muutoksia, jotka johtuvat mainituista pykälästä.

93 a § 2 mom. Lainkohdassa säädetään lääninverolautakunnassa toimitettua verotusta koskevan valituksen käsittelystä. Koska lääninverolautakuntamenettelystä luovuttaisiin, pykälän 2 momentti ehdotetaan kumottavaksi.

93 b §. Edellä 77 a §:n yhteydessä esitetyillä perusteilla ehdotetaan, että muutoksenhakua koskeviin säännöksiin lisättäisiin tappiontasauksesta tuloverotuksessa annetun lain 8 §:ää vastaavat säännökset eräiltä osin muutettuina. Nykyisin kysymys tappion oikeellisuudesta on voitu saattaa valitusteitse tutkittavaksi vasta siinä yhteydessä, kun tappio on konkreettisesti vähennettävissä jonkin myöhemmän vuoden tulosta. Järjestelmä on osoittautunut käytännössä hankalaksi, minkä vuoksi verotuksen oikeussuojatoimikunnan (KM 1992:7) kannan mukaisesti ehdotetaan, että tappion vahvistamiseen voitaisiin vaihtoehtoisesti hakea muutosta jo tappion vahvistamisvuodelta.

96 a §:n 5 kohta. Säännös ehdotetaan tulo-erolaista johtuvien muutosten vuoksi kumottavaksi. Muutoksenhakujärjestelmän laajempaa uudistamista valmistellaan erikseen mainitun verotuksen oikeussuojatoimikunnan mietinnön pohjalta, minkä vuoksi tässä yhteydessä ehdotetaan vain pääomaverouudistuksesta välittömästi aiheutuvia muutoksia.

96 b § 2 mom. Säännökseen ehdotetaan 93 §:n 1 momentin yhteydessä esitetyillä perus-

teilla tarkistuksia siltä osin, kuin se koskee eri kunnissa verotettavaksi jaettua tuloa.

V osa. Ennakon käyttäminen ja veronkanto

103 § 1 mom. Ennakkoperintälain mukaan pidätetyn ennakon ja ennakon täydennysmaksun hyväksi lukemista koskevia säännöksiä ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että ne vastaisivat 59 ja 63 §:n säännöksiä.

104 §. Pykälän 1 momentin säännöstä, joka koskee kannetun ennakon hyväksi lukemista, ehdotetaan tarkistettavaksi edellä 103 §:n 1 momentin yhteydessä esitetyillä perusteilla. Veroroihin, joiden maksuksi ennako on käytettävä, ehdotetaan lisättäväksi yhteisön tulovero. Säännös koskisi verovelvolliselle kotikunnassa ja muussa kunnassa määrättyä ennakkoa, minkä vuoksi 3 momentti olisi tarpeeton.

Pykälän 2 momentti koskee nykyisin valti-onveron ennakon hyväksi lukemista niissä tapauksissa, joissa ennako on määrätty muussa kuin siinä kunnassa, missä valtionvero on verovuodelta määrättävä. Säännöstä ehdotetaan 59 ja 63 §:n perusteluihin viitaten muutettavaksi siten, että se koskisi kaikkia ennakkoperintälain mukaan määrättyjä ennakkoja.

104 a §. Säännös koskee ennakkoperintälain mukaan pidätetyn tai kannetun ennakon ja ennakon täydennysmaksun hyväksi lukemista muussa kuin verovelvollisen kotikunnassa tai siinä kunnassa, jossa ennako on määrätty. Säännökseen ehdotetaan sanonnallisia tarkistuksia. Verotuspaikkaa koskeviin säännöksiin ehdotettujen muutosten vuoksi säännös tulisi käytännössä harvoin sovellettavaksi.

105 § 1 mom. Nykyisten säännösten mukaan yhtiöveron hyvityksestä annetussa laissa tarkoitettu hyvitys luetaan osingonsaajan hyväksi osingon maksajan vuosi-ilmoituksessa ilmoitet-tujen tietojen perusteella. Teknisistä syistä järjestelmä ei käytännössä ole toiminut tämän mukaisesti. Jotta tekniset valmiudet voitaisiin joustavasti ottaa menettelyssä huomioon, säännöstä ehdotetaan muutettavaksi siten, että verohallitus voisi antaa tarkempia määräyksiä yhtiöveron hyvityksen hyväksi lukemisesta osingonsaajan verotuksessa.

Pykälän 2 momentti koskee menettelyä niissä tapauksissa, joissa valtionveron ennako käytetään muussa kuin siinä kunnassa, jossa ennakko on määrätty. Saadakseen ennakon hyväkseen verovelvollisen on liitettävä veroilmoi-

tukseensa ennakon määränneen viranomaisen todistus ennakosta. Koska verohallinnolla on nykyisin tekniset valmiudet ennakoiden hyväksikäyttöön myös muussa kuin siinä kunnassa, jossa ennakko on määrätty, säännös ehdotetaan kumottavaksi.

113 a §. Pykälässä säädetään tulontasaukseen tehtävästä oikaisusta niissä tapauksissa, joissa siihen vaikuttavaa valtionverotusta on muutettu. Säännös ehdotetaan kumottavaksi, koska verotoimisto voi 100 a §:n nojalla tehdä tällaisen seurannaismuutoksen.

125 § 1 mom. Tuloverolaista johtuvien muutosten vuoksi jodantolauseeseen ehdotetaan lisättäväksi yhteisön tulovero. Koska mainittua veroa ei suoritettaisi tietyille kunnalle, ehdotetaan, että vapautuksen myöntäminen kuuluisi valtiovarainministeriölle.

2. Tarkemmat säännökset ja määräykset

Ehdotettuja verotuslain muutoksia vastaavia

tarkistuksia on tarkoitus tehdä verotusasetukseen, joka annettaisiin lain vahvistamisen yhteydessä.

3. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1993. Lakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran verovuodelta 1993 toimitettavassa verotuksessa.

Lääninverolautakunnasta ja menettelystä lääninverolautakunnassa olisi vuodelta 1992 tai sitä aikaisemmilta vuosilta toimitettavissa verotuksissa soveltuvin osin voimassa, mitä niistä on ennen tämän lain voimaan tuloa säädetty.

Edellä olevan perustella annetaan Eduskunnalle hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

verotuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain (482/58) 20 ja 22 §, 35 §:n 2 momentti, 61, 64 ja 64 a §, 93 a §:n 2 momentti, 96 a §:n 5 kohta, 105 §:n 2 momentti ja 113 a §, sellaisina kuin niistä ovat 20 § osittain muutettuna 5 päivänä joulukuuta 1969 annetulla lailla (740/69), 22 § osittain muutettuna 1 päivänä helmikuuta 1991 annetulla lailla (189/91), 61 § osittain muutettuna 20 päivänä joulukuuta 1968 annetulla lailla (684/68), 64 § 23 päivänä joulukuuta 1977 ja 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetuissa laeissa (1002/77 ja 556/92), 64 a § viimeksi mainituissa laissa, 93 a §:n 2 momentti 30 päivänä tammikuuta 1987 annetussa laissa (74/87), 96 a §:n 5 kohta 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa (1243/88) ja 113 a § 25 päivänä helmikuuta 1983 annetussa laissa (223/83) sekä

muutetaan 1 §:n 1 momentti, 2 §:n 1 ja 2 momentti, 3 §:n 1 ja 3 momentti, 21 §, 33 §:n 3 momentti, 34 §, 37 §:n 1 ja 2 momentti, 39 §:n 1 ja 3 momentti, 43 a §, 45 §:n 1 momentin johdantolause, 3 a, 3 b, 5 ja 6 kohta sekä 2 momentti, 50, 59, 62 ja 63 §, 71 §:n 2 momentti, 72 §:n 1 momentin johdantolause ja 1 kohta, 76 §, 79 §:n 1 ja 2 momentti, 81 §:n 2 momentti, 91 §, 92 §:n 5 momentti, 93 §:n 1 momentti, 96 b §:n 1 ja 2 momentti, 96 e §:n 2 momentti, 103 §:n 1 momentti, 104 ja 104 a §, 105 §:n 1 momentti ja 125 §:n johdantolause,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 1 ja 2 momentti ja 81 §:n 2 momentti 1 päivänä marraskuuta 1991 annetussa laissa (1300/91), 3 §:n 1 momentti 9 päivänä marraskuuta 1990 annetussa laissa (957/90), 3 §:n 3 momentti, 33 §:n 3 momentti, 50 ja 91 § mainituissa 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa, 21 § 23 päivänä kesäkuuta 1977 annetussa laissa (511/77) sekä mainituissa 29 päivänä joulukuuta 1988 ja 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetuissa laeissa, 34 § 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1025/74) ja mainituissa 23 päivänä joulukuuta 1977 ja 30 päivänä tammikuuta 1987 annetuissa laeissa, 37 §:n 1 ja 2 momentti, 39 §:n 1 momentti ja 43 a § 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1024/74), 39 §:n 3 momentti 25 päivänä heinäkuuta 1975 annetussa laissa (611/75), 45 §:n johdantolause ja 1 momentin 3 a ja 6 kohta 21 päivänä joulukuuta 1979 annetussa laissa (980/79) ja saman momentin 3 b kohta mainituissa 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa sekä 5 kohta 13 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (942/85) ja 2 momentti 22 päivänä joulukuuta 1978 annetussa laissa (1035/78), 59 § osittain muutettuna ensiksi mainitulla 31 päivänä joulukuuta 1974 annetulla lailla, 63 § mainituissa 30 päivänä tammikuuta 1987 annetussa laissa osittain muutettuna 30 päivänä marraskuuta 1990 annetulla lailla (1023/90) ja mainitulla 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla lailla, 71 §:n 2 momentti ja 93 §:n 1 momentti mainituissa 30 päivänä tammikuuta 1987 annetussa laissa, 72 §:n johdantolause mainituissa 23 päivänä joulukuuta 1977 annetussa laissa ja saman pykälän 1 momentin 1 kohta 30 päivänä huhtikuuta 1982 annetussa laissa (313/82), 79 §:n 1 ja 2 momentti mainituissa 23 päivänä joulukuuta 1977 annetussa laissa osittain muutettuna 9 päivänä heinäkuuta 1982 annetulla lailla (531/82), 92 §:n 5 momentti mainituissa 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa laissa, 96 b §:n 1 ja 2 momentti 6 päivänä elokuuta 1982 annetussa laissa (602/82), 96 e §:n 2 momentti mainituissa 25 päivänä helmikuuta 1983 annetussa laissa, 103 §:n 1 momentti ja 104 a § 28 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa (1339/90), 105 §:n 1 momentti 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa (1236/88) ja 125 §:n johdantolause 1 päivänä marraskuuta 1991 annetussa laissa (1317/91), sekä

lisätään lakiin uusi 2 a, 77 a, 83 b ja 93 b § sekä 45 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, uusi 2 a ja 3 c kohta seuraavasti:

1 §

Verotusmenettelystä säädetään tässä laissa.

Tätä lakia sovelletaan seuraaviin veroihin ja maksuihin:

1) valtiolle tulon ja varallisuuden perusteella vuosittain suoritettava vero (*valtionvero*),

2) kunnalle tulon perusteella suoritettava vero (*kunnallisvero*),

3) yhteisön ja yhteisötuuden tulon perusteella suoritettava vero (*yhteisön tulovero*),

4) evankelisluterilaisen kirkon ja ortodoksi-

sen kirkkokunnan seurakunnalle menevä *kirkollisvero* ja

5) kansaneläkelaitokselle suoritettava *kansaneläkevakuutusmaksu ja sairausvakuutusmaksu*.

2 §

Valtionveroa ja kunnallisveroa sekä yhteisön tuloveroa suoritetaan tulosta, joka verovelvollisella on *verovuonna* ollut. Valtionveroa suoritetaan lisäksi sen varallisuuden perusteella, joka verovelvollisella oli verovuoden päättyessä.

Verovuosi on kalenterivuosi tai, jos tilikaudena ei ole kalenterivuosi, se tai ne tilikaudet, jotka ovat kalenterivuoden aikana päättyneet. Verotus toimitetaan verovuotta seuraavan kalenterivuoden loppuun mennessä (*verotusvuosi*). Mitä tässä on sanottu tilikaudesta, sovelletaan myös poronhoitovuoteen. Maataloudesta saadusta tulosta ja maatilatalouden tuloverolaissa (543/67) tarkoitetusta metsätalouden puhtaasta tulosta verotetaan kuitenkin aina lähinnä edelliseltä kalenterivuodelta.

2 a §

Valtiovarainministeriö voi tarvittaessa pidentää verotuksen toimittamisaikaa enintään verotusvuotta seuraavan huhtikuun loppuun.

Määräajat, jotka on säädetty laskettavaksi verotuksen toimittamista, veron tai maksun määräämistä tai maksuunpanoa seuraavan kalenterivuoden alusta, lasketaan verovuotta seuraavan kalenterivuoden päättymisestä siinäkin tapauksessa, että verotuksen toimittaminen päättyy myöhemmin kuin verotusvuoden loppuun mennessä.

3 §

Yhtymän osakkaalle yhtymän tulon ja varallisuuden perusteella määrättävästä verosta sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksusta on myös yhtymä vastuussa. Yhteismetsän osakas on osuuttaan vastaavalta osalta vastuussa yhteismetsän suoritettavasta verosta.

Verovelvollinen, joka harjoittaa metsätaloutta, on niin kuin omasta verostaan vastuussa perheenjäsenensä tai osakkaansa tulon perusteella määrätystä verosta sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksusta siltä osin, kuin ne vastaavat verovelvollisen metsätalouden hyväk-

si tehdyn hankintatyön arvon osuutta perheenjäsenen tai osakkaan tulojen kokonaismäärästä. Jos puoliset yhdessä harjoittavat liikettä, ammattia tai maataloutta, kumpikin puoliso on vastuussa myös toiselle puolisolalle tuloverolain 14 §:ssä tarkoitetun yritystulon perusteella määrättävistä veroista ja maksuista. Yritystulon pääomatulo-osuudesta suoritettavasta verosta on toinen puoliso vastuussa kuitenkin vain, jos hän omistaa puolisoitten yhteisesti harjoittamaan liikkeeseen, ammattiin tai maatalouteen kuuluvia varoja.

21 §

Lääninverovirasto määrää yhden tai useampia verotusasiamiehiä ja heille varamiehet. Verotusasiamiehen on huolehdittava valtion, kuntien ja seurakuntien sekä kansaneläkelaitoksen oikeuden valvomisesta. Verotusasiamiehestä on soveltuvin osin voimassa, mitä valtion- ja kunnanasiemiehistä säädetään.

Lääninverovirasto voi peruuttaa verotusasiamiehelle antamansa määräyksen.

33 §

Tuloverolain (/) 20 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun sijoitusrahaston ja varallisuusverolain (/) 5 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetun yhteisön tulee siitä huolimatta, että ne ovat varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta vapaat, verotusta varten kehotuksetta antaa varojaan ja velkojaan koskevat tässä luvussa tarkoitetut tiedot.

34 §

Veroilmoitus on annettava vero toimistolle siinä veropiirissä, jossa on verovelvollisen kotikunta (*kotikunnan vero toimisto*). Jos puolisoilla, joihin sovelletaan tuloverolain puolisoita koskevia säännöksiä, on eri kotikunta, vaimon on annettava vero ilmoituksensa miehen kotikunnan vero toimistolle. Vero ilmoitus voidaan jättää verovelvollisen oleskelukunnan vero toimistoon toimitettavaksi edelleen verovelvollisen kotikunnan vero toimistolle.

Verovelvollisella, joka oleskelee ulkomailla tai palvelee ulkomaan liikenteessä olevassa suomalaisessa aluksessa, on oikeus antaa vero ilmoituksensa Suomen ulkomailla olevalle lähetetyn edustajan virastolle tai sen aluksen

päällikölle, jossa hän palvelee. Mainitun viranomaisen tai aluksen päällikön tulee huolehtia siitä, että annettu veroilmoitus viivytyksettä toimitetaan verohallitukselle asianomaiselle verotoimistolle lähetettäväksi.

Verovelvollisen henkilön *kotikuntana* pidetään kuntaa, jossa hänellä on verovuoden alussa katsottava olleen väestökirjalaissa (141/69) tarkoitettu kotipaikka (*vuoden ensimmäisen päivän kotipaikka*). Yhteisön kotikunta on kunta, jossa yhteisön kotipaikka verovuoden alussa oli. Yhtymän ja yhteisetuuden kotikunta on se kunta, jossa sen kotipaikan on verovuoden alussa katsottava olleen.

Verovuoden alun kotikuntaan rinnastetaan kunta, jonka kotipaikkarekisteriin verovuoden aikana Suomeen muuttanut Suomen kansalainen tai sellainen ulkomaalainen, jonka oleskelu täällä on kestänyt tai on tarkoitettu kestämaan yhtämittaisesti kauemmin kuin vuoden, on täällä maahan muutettuaan ollut merkittävä. Ulkomaille muuttaneen henkilön kotikunnan ei verotusta toimitettaessa katsota muuttuvan sinä aikana, jolloin häntä tuloverolain 11 §:n mukaan pidetään Suomessa asuvana.

Jäljempänä 63 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa veroilmoitus on annettava sen veropiirin verotoimistolle, jossa elinkeinotoimintaa on harjoitettu kiinteästä toimipaikasta tai jossa kiinteistö sijaitsee, sekä saman momentin 3 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa Helsingin verovirastolle ja 4 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa Ahvenanmaan verotoimistolle.

Verohallitus voi antaa tässä pykälässä säädettyä ilmoittamisvelvollisuutta rajoittavia määräyksiä.

37 §

Sen, joka on lain mukaan kirjanpitovelvollinen, sekä yhteisön, yhteisetuuden, yhtymän ja kuolinpesän muutoinkin samoin kuin maataloutta tai metsätaloutta harjoittavan verovelvollisen on veroilmoituksessaan ilmoitettava ja siihen liitettävä sellaiset tiedot ja selvitykset kuin asetuksella säädetään. Asetuksella voidaan myös säätää, miten tilikautta ja muista kirjanpitoa koskevista sekä osakkeen arvon määrittämiseen vaikuttavista yhteisön olosuhteiden muutoksista on ilmoitettava.

Maataloutta harjoittavan ja sellaisen metsätaloutta harjoittavan verovelvollisen, johon sovelletaan puun myyntitulojen verotusta koskevia tuloverolain säännöksiä, on pidettävä tu-

loistaan ja menoistaan muistiinpanokirjaa siten kuin asetuksella säädetään.

39 §

Veroilmoitus on kultakin verovuodelta annettava viimeistään seuraavan vuoden tammi-kuun 31 päivänä. Ammatinharjoittaja ja verovelvollinen, joka harjoittaa maataloutta tai jota verotetaan maatilatalouden tuloverolain mukaan metsätalouden puhtaasta tulosta, saa kuitenkin antaa veroilmoituksensa viimeistään maaliskuun 1 päivänä. Muulla verovelvollisella, joka on lain mukaan kirjanpitovelvollinen ja jonka tilikausi on päättynyt verovuoden loka-kuun 1 päivän jälkeen, on oikeus antaa veroilmoituksensa viimeistään huhtikuun 1 päivänä. Viimeksi sanottu oikeus on myös valtiolla, kunnalla ja kuntainliitolla sekä evankelisluterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalla.

Jos verovelvollisilla, joihin sovelletaan tuloverolain puolisoita koskevia säännöksiä, veroilmoituksen antamisaika on eri pituinen, he saavat antaa veroilmoituksensa pitemmän antamisajan kuluessa.

43 a §

Maataloutta harjoittavan verovelvollisen on 40 §:ssä tarkoitettun viranomaisen tai tätä tarkoitusta varten määrätyn tarkastajan kehotuksesta esitettävä tilalla tai toimitettava verotoimistoon tarkastettavaksi muistiinpanokirjansa, tositteet maataloustuotteiden myynnistä ja maataloustarvikkeiden ostoista sekä kaikki muutkin asiakirjat, jotka saattavat olla tarpeen häntä verotettaessa, verotarkastusta toimitettaessa tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä, sekä sallittava tilalla tapahtuva maatalouden varastojen ja muun maatalousomaisuuden tarkastus. Sama koskee soveltuvin osin 37 §:n 2 momentissa tarkoitettua metsätaloutta harjoittavaa verovelvollista ja tällaisen verovelvollisen pitämää muistiinpanokirjaa sekä tositteita metsätalouden tuloista ja menoista sekä muita tarpeellisia selvityksiä. Suoritetusta tarkastuksesta on laadittava kertomus.

45 §

Verotusta varten tulee jäljempänä mainittavien viranomaisten, henkilöiden ja yhteisöjen

toimittaa veroviranomaiselle tai jäljempänä mainitulle yhteisölle tammikuun kuluessa edelliseltä kalenterivuodelta ja 2 kohdan osalta verohallituksen määräämän ajankohtana puolivuositain seuraavat asiakirjat ja tiedot:

2 a) puun ostajien tiedot puutavaran myyjistä, kullekin verovuonna maksetun kauppahinnan määrästä ja siitä, onko kysymyksessä ollut pysty- vai hankintakauppa;

3 a) sen, joka on antanut stipendin, korkeakouluopiskelijoiden opintotuesta annetussa laissa (111/92) tarkoitetun opintorahan tai muun opintorahan taikka apurahan opintoja tai tieteellistä tutkimusta varten, ja sen, joka on antanut palkinnon tieteellisen, taiteellisen tai yleishyödyllisen toiminnan tunnustukseksi, kullekin annetun suorituksen määrästä;

3 b) työnantajan, jos hän on jättänyt ennakonpidätyksen toimittamatta palkansaajan palkasta tuloverolain 77 §:n 1 momentin nojalla, ulkomailla suoritettua työstä palkansaajalle maksetusta palkasta, työntekopaikasta, ulkomailla oleskelun kestosta ja sen aikana tapahtuneista Suomessa käynneistä;

3 c) arvopaperimarkkinalaissa (495/89) tarkoitetun arvopaperinvälittäjän kunkin asiakkaan osalta ostoista ja myynneistä tiedot, joissa on yksilöity kaupan kohde ja kussakin kaupassa maksettu tai saatu kauppahinta;

5) metsälautakunnan maatilatalouden tuloverolain 20 §:ssä tarkoitetut todistukset ja lausunnot;

6) vakuutuslaitoksen, eläkesäätiön ja muun eläkelaitoksen vakuutuksen perusteella tai eläkkeenä taikka avustuksena suorittamastaan veronalaisesta määrästä sekä verovelvolliselle selvitys eläkevakuutusmaksujen vähennyskelpoisuudesta tuloverolain 96 §:n 3 tai 5 momentin nojalla:

Tiedoissa, jotka on 1 momentin nojalla annettava, tulee verovelvollisen yksilöimiseksi olla nimen lisäksi henkilötunnus tai syntymäaika taikka liike- ja yhteisötunnus. Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä edellä tässä pykälässä säädetystä ilmoittamisvelvollisuudesta tai rajoittaa ilmoittamisvelvollisuutta.

50 §

Veroilmoitus ja, jos tarpeelliseksi katsotaan, muut tiedot, joista tässä laissa säädetään, on

annettava verohallituksen vahvistamia lomakkeita käyttäen tai muulla tavalla sen mukaan kuin verohallitus määrää.

59 §

Luonnollisen henkilön ja erikseen verotettavan kotimaisen kuolinpesän on suoritettava kunnallisveroa kotikunnalle. Yhteisön tulovero jaetaan veronsaajien kesken sen mukaan kuin tuloverolaissa ja veronkantolaissa säädetään.

62 §

Jos sellaisella verovelvollisella, jolla ei ole verovuoden alussa ollut 34 §:ssä tarkoitettua kotikuntaa Suomessa, on ollut täältä kunnallisverotuksessa veronalaista tuloa, verovelvollisen on suoritettava kunnallisveroa valtiolle. Täällä kiinteästä toimipaikasta harjoitetusta elinkeinotoiminnasta tai maataloudesta saadusta tulosta on kuitenkin suoritettava kunnallisveroa sille kunnalle, jossa toimintaa on harjoitettu kiinteästä toimipaikasta tai jossa kiinteistö sijaitsee.

Jos henkilön, jonka on verovelvollisuutta koskevien säännösten mukaan katsottava asuneen verovuonna Suomessa, on suoritettava tuloistaan kunnallisvero valtiolle, määrätään kunnallisverotuksen verotettava tulo niinkuin verovelvollisen kotikuntana olisi verovuoden alussa ollut Helsingin kaupunki.

63 §

Verotuksen toimittaa:

1) valtion- ja kunnallisveron, yhteisön tuloveron sekä vakuutetun kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun osalta verovelvollisen kotikunnan verolautakunta tai verotoimisto;

2) jos rajoitetusti verovelvollinen on täällä harjoittanut elinkeinotoimintaa kiinteästä toimipaikasta tai omistanut tai hallinnut kiinteää omaisuutta yhdessä kunnassa eikä hänellä ole ollut muita veronalaisia varoja Suomessa, kiinteän toimipaikan tai kiinteistön sijaintikunnan verolautakunta tai verotoimisto;

3) muussa kuin 2 kohdassa mainitussa tapauksessa silloin, kun verovelvollisella ei ole Suomessa 34 §:ssä tarkoitettua kotikuntaa, Helsingin verolautakunta tai verovirasto, jollei 4 kohdasta muuta johdu; sekä

4) silloin, kun verovelvollisella on ollut 62 §:ssä tarkoitettua tuloa Ahvenanmaan maa-

kunnasta tai kun rajoitetusti verovelvollinen on siellä omistanut tai hallinnut kiinteää omaisuutta, mutta ei muuta veronalaista varallisuutta Suomessa, Ahvenanmaan verotoimisto tai sen kunnan verolautakunta, josta suurin osa Ahvenanmaan maakunnasta saadusta tulosta on saatu.

Jos puolisoilla, joihin sovelletaan tuloverolain puolisoita koskevia säännöksiä, on eri kotikunta, toimittaa 1 momentissa säädetystä poiketen miehen kotikunnan verolautakunta tai verotoimisto myös vaimon verotuksen sekä määrää hänen kotikunnalleen tulevien veroäyrien määrän. Toimitetusta verotuksesta on viipymättä ilmoitettava vaimon kotikunnan verotoimistolle.

Veronokaisu ja jälkiverotus on sen kunnan verolautakunnan toimitettava, jossa vero olisi ollut määrättävä, jos verotus olisi tapahtunut oikeaan aikaan.

Verohallitus määrää verotuspaikan niissä tapauksissa, joissa verotuksen toimittamisen ei 1 ja 2 momentin mukaan voida katsoa kuuluvan millekään verolautakunnalle tai verotoimistolle. Lisäksi verohallitus voi verotuksen tekniseen toimittamiseen liittyvästä erityisestä syystä määrätä verotuksen valmistelutyön suorittavaksi muussa kuin tässä pykälässä säädettyssä paikassa.

71 §

Verotoimiston tehtävänä on huolehtia verovelvollisen verotettavien tulojen ja varallisuuden sekä maksuunpantavan veron laskemisesta sen mukaan kuin eri laeissa säädetään.

72 §

Verotusta toimitettaessa on verovelvollisen tulojen ja vähennysten sekä varallisuuden osalta:

1) jollei ilmene syytä, minkä vuoksi verotuksen perusteeksi ei voida asettaa veroilmoitusta sellaisenaan ja veroviranomaisen suorituksen maksajilta suoraan saamia tietoja tuloista sekä tietoja varoista, joiden ilmoittamisvelvollisuutta on 33 §:n 5 momentin ja 35 §:n 5 momentin nojalla rajoitettu, vahvistettava verotettavat tulot ja verotettava varallisuus veroilmoituksen, verovelvollisen aikaisempina vuosina antamien veroilmoitusten ja suorituksen maksajilta saa-

tujen tietojen mukaan (*ilmoitettuihin tietoihin perustuva verotus*);

76 §

Veroäyrit määrätään kunnallisverotuksen verotettavasta tulosta.

77 a §

Tuloverolain 118—120 §:ssä tarkoitetut tapiot vahvistetaan säännönmukaisessa verotuksessa. Jos verovelvollinen ei ole antanut kehoitusta veroilmoitusta, tappiota ei kuitenkaan vahvisteta.

Tappion vähentämisen, jälkiverotuksen tai veronokaisun yhteydessä tappio voidaan vahvistaa uudelleen.

79 §

Verotoimiston on maksuunpantava verovelvollisen maksettava valtionvero ja yhteisön tulovero.

Verotoimiston on määrättävä kunkin verovelvollisen maksettava kunnallisvero ja kirkollisvero kertomalla veroäyrien hinta vahvistetulla veroäyrien lukumäärällä sekä maksuunpantava kunnallis- ja kirkollisvero. Edellä 62 §:ssä mainituissa tapauksissa määrätään valtiolle suoritettava kunnallisvero Helsingin kaupungin veroäyrien hinnan mukaan. Vaimon kotikunnalle suoritettava kunnallisvero määrätään 63 §:n 2 momentissa tarkoitetussa tapauksessa hänen kotikuntansa veroäyrien hinnan mukaan.

81 §

Lisäksi veroäyrien yhteismääristä kootaan kuntakohtaiset tiedot. Tietoihin ei sisällytetä veroäyriä, joihin perustuvaa veroa tai maksua ei lain tai kansainvälisen sopimuksen nojalla maksuunpanna tai tilitetä veronsaajalle (*veronsaajan äyritiedot*). Näihin tietoihin otetaan lisäksi kuntien ja seurakuntien osuudet yhteisön tuloverosta muunnettuna veroäyriksi sen mukaan kuin veronkantolaissa säädetään sekä niillä täydennetyt kuntakohtaiset veroäyrien yhteismäärät.

83 b §

Jälkiverotukselle ja veronokaisulle säädetty määräaika lasketaan, mikäli on kysymys 77 a §:ssä tarkoitetun tappion vahvistamisesta,

sen verotuksen toimittamisvuotta seuraavan vuoden alusta, jona tappio on vähennetty.

91 §

Veron ja kansaneläkevakuutusmaksun määrämiseen ja maksuunpanoon voi hakea muutosta verovelvollinen itse sekä jokainen muu, jonka oman veron määrään verotus välittömästi saattaa vaikuttaa tai joka on veron suorittamisesta joko julkis- tai yksityisoikeudellisen oikeussuhteen perusteella vastuussa. Myös yhtymä voi hakea muutosta yhtymän tulon ja varallisuuden vahvistamiseen sekä niiden jakoon osakkaille.

Valtion- ja kunnanasiamehellä, verotusasiamehellä, lääninverovirastolla sekä kunnanhallituksella on niin ikään oikeus hakea muutosta verotukseen ja yhtymän tulon ja varallisuuden vahvistamiseen sekä niiden jakoon. Tuloverolain 21 §:ssä tarkoitettua osittain verovapaan yhteisön verotukseen on oikeus hakea muutosta kunnanasiamehellä ja kunnanhallituksella. Seurakunnalla on oikeus hakea muutosta 79 §:n 2 momentissa tarkoitettuun kirkollisveron maksuunpanoon sekä kunnanasiamehellä ja kansaneläkelaitoksella 79 §:n 3 momentissa mainittuun kansaneläkevakuutusmaksun määrämiseen ja maksuunpanoon.

Oikeus hakea muutosta yhteisön tai yhteisetuuden verotukseen on kunnan puolesta yhteisön kotikunnan tai yhteisetuuden kotipaikan kunnanasiamehellä ja kunnanhallituksella. Jos verotus on sen mukaan kuin 63 §:ssä säädetään, ollut toimitettava muualla kuin verovelvollisen kotikunnassa, oikeus hakea muutosta on tämän kunnan kunnanasiamehellä ja kunnanhallituksella.

92 §

Veromuistutusta ei saa tehdä veronoikaisuista, jälkiverotuksesta eikä verotuksesta, joka on toimitettu uudelleen käsiteltäväksi palautetussa asiassa.

93 §

Verovelvollinen tai muu 91 §:n mukaan muutoksenhakuun oikeutettu voi, olipa veromuistutus tehty tai ei, hakea valittamalla muutosta sen läänin lääninoikeudelta, jonka alueella verovelvollisen kotikunta on. Jos verotus on toimitettu Helsingissä sillä perusteella, että verovelvollisella ei ole Suomessa kotikuntaa, muutosta haetaan Uudenmaan lääninoikeudelta.

ta. Jos verotus 63 §:n mukaan on muutoin toimitettu muussa kuin verovelvollisen kotikunnassa, muutosta haetaan sen läänin lääninoikeudelta, jonka alueella verotus on toimitettu. Muutosta yhtymän tulon ja varallisuuden vahvistamiseen sekä niiden jakoon osakkaille haetaan sen läänin lääninoikeudelta, jonka alueella yhtymän kotikunta on, tai jos yhtymällä ei ole Suomessa kotikuntaa, Uudenmaan lääninoikeudelta. Muutosta on haettava kirjallisesti ja valituskirjelmä on toimitettava valitusajan kuluessa verotoimistoon.

93 b §

Edellä 77 a §:ssä tarkoitettua tappiota koskevaan päätökseen saa hakea muutosta tässä laissa säädettyssä järjestyksessä joko siltä verovuodelta, jolta vahvistettavaa tappiota päätös koskee, tai siltä verovuodelta, jonka tulosta vahvistettua tappiota vähennetään.

96 b §

Valittaa ei myöskään saa ilman valituslupaa lääninoikeuden päätöksestä siltä osin kuin päätös koskee tulon veronalaisuutta tai tuloverolain 30 §:ssä tarkoitettua verovuoden tulon määrää, jos tulon määrä, jonka osalta päätös on asianosaiselle vastainen, ilmeisesti on pienempi kuin 4 000 markkaa tai jos se ilmeisesti on pienempi kuin 20 000 markkaa ja samalla vähemmän kuin kymmenesosa verotuksessa vahvistetusta verovelvollisen verovuoden tulon kokonaismäärästä.

Edellä mainittuja markkamääriä laskettaessa ei oteta huomioon 96 a §:n 1—4 ja 6 kohdassa tarkoitettuja tapauksia. Verovuoden tulon kokonaismääräksi katsotaan, jos valitus koskee luonnollisen henkilön tai erikseen verotettavan kotimaisen kuolinpesän valtionverotusta, verovelvollisen verovuoden ansiotulon ja pääomatulon yhteismäärä ja, jos valitus koskee kunnallisverotusta, verovelvollisen kunnallisverotuksen verovuoden tulo.

96 e §

Jos muutoksenhakuviranomaisen päätös koskee verotusta, joka on toimitettu 63 §:n 2 momentin nojalla, 1 momentissa tarkoitettuihin muutokset laskee sen veropiirin verotoimisto, jossa verotus mainitun säännöksen mukaan on toimitettu. Verotoimiston on viipymättä ilmoi-

tettava muutoksesta sille verotoimistolle, jonka alueella verovelvollisen kotikunta on verovuonna ollut.

103 §

Verovelvolliselta ennakoperintälain mukaan pidätetty ennako ja verovelvollisen suorittama ennakon täydennysmaksu on käytettävä hänelle kotikunnassa tai, jos verotus 63 §:n mukaan on toimitettava muussa kunnassa, sanotussa kunnassa määrätyn valtionveron, yhteisön tuloveron, kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun suorituksiksi. Sama koskee vieraasta valtiosta Suomeen siirrettyä ennakkoa.

104 §

Ennako, joka on ennakoperintälain mukaan määrätty verovelvolliselta kannettavaksi 103 §:ssä tarkoitettussa kunnassa, on käytettävä sanotussa pykälässä mainittujen verojen ja maksujen tai yhteisön tuloveron suorituksiksi tässä kunnassa.

Jos ennako on määrätty muussa kuin siinä kunnassa, missä verovelvollisen verotus on verovuodelta toimitettava, se on vähennettävä edellä tarkoitetuista veroista ja maksuista viimeksi mainitussa kunnassa.

104 a §

Jos verovelvolliselta pidätettyä tai tälle maksunpantua ennakkoa tai verovelvollisen suorittamaa ennakon täydennysmaksua ei tarvita 103 ja 104 §:ssä tarkoitettujen verojen ja maksujen suorituksiksi, ne voidaan käyttää vero-

velvolliselle muussa kunnassa määrättyjen edellä tarkoitettujen verojen ja maksujen suorituksiksi sen mukaan kuin verohallitus määrää.

105 §

Saadakseen lukea maksettavakseen pantavan veron ja kansaneläkevakuutusmaksun lyhennykseksi ennakoperintälain mukaan ennakkona pidätetyt määrät verovelvollisen tulee, jollei verohallitus toisin määrää, liittää veroilmoitukseensa saamansa pidätystodistukset. Yhtiöveron hyvityksestä annetussa laissa tarkoitettu hyvitys luetaan siihen oikeutetun osingonsaajan hyväksi sen mukaan kuin verohallitus määrää.

125 §

Valtiovarainministeriö voi hakemuksesta määräämällään ehdoilla myöntää vapautuksen valtionverosta sekä yhteisön tuloverosta ja kunnanvaltuusto tai kunnan ohjesäännössä olevan valtuutuksen nojalla kunnanhallitus, kunnan muu toimielin tai kunnanhallituksen alainen viranhaltija kunnallisverosta. Vapautus voi olla osittainen tai täydellinen. Vapautus voidaan myöntää:

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1993. Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 1993 toimitettavassa verotuksessa.

Lääninverolautakunnasta ja menettelystä lääninverolautakunnassa vuodelta 1992 tai sitä aikaisemmilta vuosilta toimitettavissa verotuksissa on soveltuvin osin voimassa, mitä niistä on ennen tämän lain voimaantuloa säädetty.

Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 1992

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri Iiro Viinanen

Laki

verotuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain (482/58) 20 ja 22 §, 35 §:n 2 momentti, 61, 64 ja 64 a §, 93 a §:n 2 momentti, 96 a §:n 5 kohta, 105 §:n 2 momentti ja 113 a §, sellaisina kuin niistä ovat 20 § osittain muutettuna 5 päivänä joulukuuta 1969 annetulla lailla (740/69), 22 § osittain muutettuna 1 päivänä helmikuuta 1991 annetulla lailla (189/91), 61 § osittain muutettuna 20 päivänä joulukuuta 1968 annetulla lailla (684/68), 64 § 23 päivänä joulukuuta 1977 ja 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetuissa laeissa (1002/77 ja 556/92), 64 a § viimeksi mainituissa laissa, 93 a §:n 2 momentti 30 päivänä tammikuuta 1987 annetussa laissa (74/87), 96 a §:n 5 kohta 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa (1243/88) ja 113 a § 25 päivänä helmikuuta 1983 annetussa laissa (223/83) sekä

muutetaan 1 §:n 1 momentti, 2 §:n 1 ja 2 momentti, 3 §:n 1 ja 3 momentti, 21 §, 33 §:n 3 momentti, 34 §, 37 §:n 1 ja 2 momentti, 39 §:n 1 ja 3 momentti, 43 a §, 45 §:n 1 momentin johdantolause, 3 a, 3 b, 5 ja 6 kohta sekä 2 momentti, 50, 59, 62 ja 63 §, 71 §:n 2 momentti, 72 §:n 1 momentin johdantolause ja 1 kohta, 76 §, 79 §:n 1 ja 2 momentti, 81 §:n 2 momentti, 91 §, 92 §:n 5 momentti, 93 §:n 1 momentti, 96 b §:n 1 ja 2 momentti, 96 e §:n 2 momentti, 103 §:n 1 momentti, 104 ja 104 a §, 105 §:n 1 momentti ja 125 §:n johdantolause,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 1 ja 2 momentti ja 81 §:n 2 momentti 1 päivänä marraskuuta 1991 annetussa laissa (1300/91), 3 §:n 1 momentti 9 päivänä marraskuuta 1990 annetussa laissa (957/90), 3 §:n 3 momentti, 33 §:n 3 momentti, 50 ja 91 § mainituissa 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa, 21 § 23 päivänä kesäkuuta 1977 annetussa laissa (511/77) sekä mainituissa 29 päivänä joulukuuta 1988 ja 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetuissa laeissa, 34 § 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1025/74) ja mainituissa 23 päivänä joulukuuta 1977 ja 30 päivänä tammikuuta 1987 annetuissa laeissa, 37 §:n 1 ja 2 momentti, 39 §:n 1 momentti ja 43 a § 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1024/74), 39 §:n 3 momentti 25 päivänä heinäkuuta 1975 annetussa laissa (611/75), 45 §:n johdantolause ja 1 momentin 3 a ja 6 kohta 21 päivänä joulukuuta 1979 annetussa laissa (980/79) ja saman momentin 3 b kohta mainituissa 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa sekä 5 kohta 13 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (942/85) ja 2 momentti 22 päivänä joulukuuta 1978 annetussa laissa (1035/78), 59 § osittain muutettuna ensiksi mainitulla 31 päivänä joulukuuta 1974 annetulla lailla, 63 § mainituissa 30 päivänä tammikuuta 1987 annetussa laissa osittain muutettuna 30 päivänä marraskuuta 1990 annetulla lailla (1023/90) ja mainitulla 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla lailla, 71 §:n 2 momentti ja 93 §:n 1 momentti mainituissa 30 päivänä tammikuuta 1987 annetussa laissa, 72 §:n johdantolause mainituissa 23 päivänä joulukuuta 1977 annetussa laissa ja saman pykälän 1 momentin 1 kohta 30 päivänä huhtikuuta 1982 annetussa laissa (313/82), 79 §:n 1 ja 2 momentti mainituissa 23 päivänä joulukuuta 1977 annetussa laissa osittain muutettuna 9 päivänä heinäkuuta 1982 annetulla lailla (531/82), 92 §:n 5 momentti mainituissa 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa laissa, 96 b §:n 1 ja 2 momentti 6 päivänä elokuuta 1982 annetussa laissa (602/82), 96 e §:n 2 momentti mainituissa 25 päivänä helmikuuta 1983 annetussa laissa, 103 §:n 1 momentti ja 104 a § 28 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa (1339/90), 105 §:n 1 momentti 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa (1236/88) ja 125 §:n johdantolause 1 päivänä marraskuuta 1991 annetussa laissa (1317/91), sekä

lisätään lakiin uusi 2 a, 77 a, 83 b ja 93 b § sekä 45 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, uusi 2 a ja 3 c kohta seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

Valtiolle tulon ja omaisuuden perusteella vuosittain suoritettavan veron (valtionvero),

1 §

Verotusmenettelystä säädetään tässä laissa.

Voimassa oleva laki

kunnalle tulon perusteella suoritettavan veron (*kunnallisvero*), evankelisluterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalle menevän *kirkollisveron* sekä kansaneläkelaitokselle suoritettavan vakuutusmaksun (*kansaneläkevakuutusmaksu*) määrääminen eri laeissa säädettyjen perusteiden nojalla sekä niiden maksuunpano ja kanto toimitetaan, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Valtionveroa suoritetaan siitä tulosta, joka verovelvollisella on ollut *verovuonna*, sekä sen varallisuuden perusteella, joka hänellä oli verovuoden päättyessä. *Kunnallisveroa* suoritetaan *verovuoden tulosta*.

Verovuosi on kalenterivuosi tai, jos tilikautena ei ole kalenterivuosi, se tai ne tilikaudet, jotka ovat kalenterivuoden aikana päättyneet. Verotus toimitetaan verovuotta seuraavan kalenterivuoden loppuun mennessä (*verotusvuosi*). Mitä tässä on sanottu tilikaudesta, sovelletaan myös poronhoitovuoteen. Maatalouskiinteistöstä saadusta tulosta verotetaan kuitenkin aina lähinnä edelliseltä kalenterivuodelta.

3 §

Yhtymän osakkaalle yhtymän tulon ja varallisuuden perusteella määrättävästä verosta sekä kansaneläkevakuutusmaksusta ja sairausva-

Ehdotus

Tätä lakia sovelletaan seuraaviin veroihin ja maksuihin:

1) valtiolle tulon ja varallisuuden perusteella vuosittain suoritettava vero (*valtionvero*),

2) kunnalle tulon perusteella suoritettava vero (*kunnallisvero*),

3) yhteisön ja yhteisetyden tulon perusteella suoritettava vero (*yhteisön tulovero*),

4) evankelisluterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalle menevä *kirkollisvero* ja

5) kansaneläkelaitokselle suoritettava *kansaneläkevakuutusmaksu* ja *sairausvakuutusmaksu*.

2 §

Valtionveroa ja kunnallisveroa sekä yhteisön tuloveroa suoritetaan tulosta, joka verovelvollisella on verovuonna ollut. *Valtionveroa suoritetaan lisäksi* sen varallisuuden perusteella, joka verovelvollisella oli verovuoden päättyessä.

Verovuosi on kalenterivuosi tai, jos tilikautena ei ole kalenterivuosi, se tai ne tilikaudet, jotka ovat kalenterivuoden aikana päättyneet. Verotus toimitetaan verovuotta seuraavan kalenterivuoden loppuun mennessä (*verotusvuosi*). Mitä tässä on sanottu tilikaudesta, sovelletaan myös poronhoitovuoteen. *Maataloudesta saadusta tulosta ja maatilatalouden tuloverolaissa (543/67) tarkoitettusta metsätalouden puhtaasta tulosta* verotetaan kuitenkin aina lähinnä edelliseltä kalenterivuodelta.

2 a §

Valtiovarainministeriö voi tarvittaessa pidentää verotuksen toimittamisaikaa enintään verotusvuotta seuraavan huhtikuun loppuun.

Määräajat, jotka on säädetty laskettavaksi verotuksen toimittamista, veron tai maksun määräämistä tai maksuunpanoa seuraavan kalenterivuoden alusta, lasketaan verovuotta seuraavan kalenterivuoden päättymisestä siinäkin tapauksessa, että verotuksen toimittaminen päättyy myöhemmin kuin verotusvuoden loppuun mennessä.

3 §

Yhtymän osakkaalle yhtymän tulon ja varallisuuden perusteella määrättävästä verosta sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksusta on

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

kuutusmaksusta on myös yhtymä vastuussa. Avoimen yhtiön osakas ja kommandiittiyhtiön vastuunalainen yhtiömies vastaavat niin kuin omasta verostaan yhtymän verotettavaksi tuloksi katsottavasta osuudesta suoritettavasta verosta.

myös yhtymä vastuussa. Yhteismetsän osakas on osuuttaan vastaavalta osalta vastuussa yhteismetsän suoritettavasta verosta.

Verovelvollinen, joka harjoittaa metsätaloutta, on niin kuin omasta verostaan vastuussa perheenjäsenensä, jäsenensä tai osakkaansa tulon perusteella määrätystä verosta ja kansaneläkevakuutusmaksusta siltä osin, joka vastaa verovelvollisen metsätalouden hyväksi tehdyn työn arvon osuutta perheenjäsenen, jäsenen tai osakkaan tulojen kokonaismäärästä. Milloin puoliset yhdessä harjoittavat liikettä tai ammattia taikka maatilataloutta, on varsinaiseksi yrittäjäksi katsottava puoliso vastuussa myös puolisolleen tulo- ja varallisuusverolain 28 §:ssä tarkoitetun ansiotulon perusteella määrättävästä verosta. Varsinaiseksi yrittäjäksi katsottavan puolison veroista ja kansaneläkevakuutusmaksuista on myös toinen puoliso vastuussa, jos hän omistaa puolisoitten yhteisesti harjoittamaan liikkeeseen, ammattiin tai maatilatalouteen kuuluvia varoja tai osan niistä.

Verovelvollinen, joka harjoittaa metsätaloutta, on niin kuin omasta verostaan vastuussa perheenjäsenensä tai osakkaansa tulon perusteella määrätystä verosta sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksusta siltä osin, kuin ne vastaavat verovelvollisen metsätalouden hyväksi tehdyn hankintatyön arvon osuutta perheenjäsenen tai osakkaan tulojen kokonaismäärästä. Jos puoliset yhdessä harjoittavat liikettä, ammattia tai maatilataloutta, kumpikin puoliso on vastuussa myös toiselle puolisolle tuloverolain 14 §:ssä tarkoitetun yritystulon perusteella määrättävistä veroista ja maksuista. Yritystulon pääomatulo-osuudesta suoritettavasta verosta on toinen puoliso vastuussa kuitenkin vain, jos hän omistaa puolisoitten yhteisesti harjoittamaan liikkeeseen, ammattiin tai maatilalouteen kuuluvia varoja.

20 §

Jokaisessa läänissä on lääninverolautakunta. Lääninverolautakunta voi toimia jaostoihin ja kaantuneena.

Lääninverolautakunnassa on puheenjohtaja, riittävä määrä varapuheenjohtajia sekä, sen mukaan kuin verohallitus määrää, neljä tai useampia muita jäseniä. Muilla jäsenillä kuin puheenjohtajalla on varamies.

(20 § kumotaan)

21 §

Lääninverolautakunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajat sekä muut jäsenet samoin kuin näiden varamiehet määrää verohallitus neljäksi kalenterivuodeksi kerrallaan kuntien keskusjärjestöjen ehdottamista henkilöistä.

Lääninverovirasto määrää yhden tai useampia verotusasiاميةhiä ja heille varamiehet. Verotusasiاميةhen on huolehdittava valtion, kuntien ja seurakuntien sekä kansaneläkelaitoksen oikeuden valvomisesta.

21 §

Lääninverovirasto määrää yhden tai useampia verotusasiاميةhiä ja heille varamiehet. Verotusasiاميةhen on huolehdittava valtion, kuntien ja seurakuntien sekä kansaneläkelaitoksen oikeuden valvomisesta. Verotusasiاميةhestä on soveltuvin osin voimassa, mitä valtion- ja kunnasiamiehestä säädetään.

Voimassa oleva laki

Lääninverovirasto voi peruuttaa verotusasi-
miehelle antamansa määräyksen.

22 §

*Lääninverolautakuntaan, sen jaostoon, pu-
heenjohtajaan, varapuheenjohtajaan ja muihin
jäseniin on vastaavasti sovellettava, mitä vero-
lautakunnasta sekä sen puheenjohtajasta, vara-
puheenjohtajasta ja muista jäsenistä on säädetty.
Lääninverolautakunnan puheenjohtajaan sovel-
lettakoon myös, mitä 10 §:ssä on säädetty vero-
lautakunnan jäsenestä.*

*Verotusasiamehestä on soveltuvin kohdin voi-
massa, mitä valtion- ja kunnanasiamehestä on
säädetty.*

*Verohallinnon asianomaisella virkamiehellä on
oikeus olla läsnä verotuksen valvontaa ja vero-
tusehdotuksen selvittämistä varten lääninverolau-
takunnan kokouksessa ja ottaa siellä osaa kes-
kusteluun.*

Ehdotus

Lääninverovirasto voi peruuttaa verotusasia-
miehelle antamansa määräyksen.

(22 § kumotaan)

33 §

Tulo- ja varallisuusverolain 16 §:n 1 momen-
tin 2 kohdassa tarkoitetun sijoitusrahaston ja
23 §:n 3 kohdassa tarkoitetun yhteisön tulee
siitä huolimatta, että ne ovat varallisuuden
perusteella suoritettavasta verosta vapaat, an-
taa verotusta varten kehotuksetta varojaan ja
velkojaan koskevat tässä luvussa tarkoitetut
tiedot.

*Tuloverolain (/) 20 §:n 1 momentin 2
kohdassa tarkoitetun sijoitusrahaston ja varal-
lisuusverolain (/) 5 §:n 2 momentin 3
kohdassa tarkoitetun yhteisön tulee siitä huoli-
matta, että ne ovat varallisuuden perusteella
suoritettavasta verosta vapaat, verotusta varten
kehotuksetta antaa varojaan ja velkojaan kos-
kevat tässä luvussa tarkoitetut tiedot.*

34 §

Veroilmoitus on annettava verotoimistolle
siinä veropiirissä, jossa on verovelvollisen ko-
tikunta (*kotikunnan verotoimisto*). Veroilmoitus
voidaan jättää myös verovelvollisen oleskelukun-
nan verotoimistoon toimitettavaksi edelleen ve-
rovelvollisen kotikunnan verotoimistolle.

Verovelvollisella, joka oleskelee ulkomailla
tai palvelee ulkomaan liikenteessä olevassa
suomalaisessa aluksessa, on oikeus antaa ve-
roilmoituksensa Suomen ulkomailla olevalle
lähetetyn edustajan virastolle tai sen aluksen
päällikölle, jossa hän palvelee. Mainitun viran-
omaisen tai aluksen päällikön tulee huolehtia
siitä, että annettu veroilmoitus viivytystä

34 §

Veroilmoitus on annettava verotoimistolle
siinä veropiirissä, jossa on verovelvollisen ko-
tikunta (*kotikunnan verotoimisto*). Jos puo-
lisoilla, joihin sovelletaan tuloverolain puolisoita
koskevia säännöksiä, on eri kotikunta, vaimon
on annettava veroilmoituksensa miehen kotikun-
nan verotoimistolle. Veroilmoitus voidaan jättää
verovelvollisen oleskelukunnan verotoimistoon
toimitettavaksi edelleen verovelvollisen koti-
kunnan verotoimistolle.

Verovelvollisella, joka oleskelee ulkomailla
tai palvelee ulkomaan liikenteessä olevassa
suomalaisessa aluksessa, on oikeus antaa ve-
roilmoituksensa Suomen ulkomailla olevalle
lähetetyn edustajan virastolle tai sen aluksen
päällikölle, jossa hän palvelee. Mainitun viran-
omaisen tai aluksen päällikön tulee huolehtia
siitä, että annettu veroilmoitus viivytystä

Voimassa oleva laki

toimitetaan verohallitukselle asianomaiselle verotoimistolle lähetettäväksi.

Jos kiinteistö-, liike- tai ammattitulosta on suoritettava kunnallisveroa muulle kuin kotikunnalle, veroilmoitus on annettava kaksin kappalein kunkin kunnan osalta erikseen. Milloin puolisoilla, joihin sovelletaan tulo- ja varallisuusverolain puolisoita koskevia säännöksiä, on eri kotikunta, vaimon on annettava veroilmoituksensa kaksin kappalein. Vaimon kotikunnan verotoimiston tulee huolehtia siitä, että vaimon veroilmoitus toimitetaan miehen kotikunnan verotoimistolle.

Verovelvollisen henkilön kotikunnaksi katsotaan se kunta, missä hänet verovuoden alussa on ollut henkikirjoitettava. Verovelvollisen yhteisön kotikunta on se kunta, missä yhteisön kotipaikka verovuoden alussa oli. Yhtymän kotikunta on se kunta, missä sen kotipaikan on verovuoden alussa katsottava olleen.

Jäljempänä 63 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa veroilmoitus on annettava sen veropiirin verotoimistolle, jossa kiinteistö sijaitsee, saman momentin 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa Helsingin verovirastolle ja saman momentin 5 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa Ahvenanmaan verotoimistolle.

Verohallitus voi antaa tässä pykälässä säädettyä ilmoittamisvelvollisuutta rajoittavia määräyksiä.

Ehdotus

toimitetaan verohallitukselle asianomaiselle verotoimistolle lähetettäväksi.

Verovelvollisen henkilön kotikuntana pidetään kuntaa, jossa hänellä on verovuoden alussa katsottava olleen väestökirjalaisissa (141/69) tarkoitettu kotipaikka (vuoden ensimmäisen päivän kotipaikka). Yhteisön kotikunta on kunta, jossa yhteisön kotipaikka verovuoden alussa oli. Yhtymän ja yhteisetuuden kotikunta on se kunta, jossa sen kotipaikan on verovuoden alussa katsottava olleen.

Verovuoden alun kotikuntaan rinnastetaan kunta, jonka kotipaikkarekisteriin verovuoden aikana Suomeen muuttanut Suomen kansalainen tai sellainen ulkomaalainen, jonka oleskelu täällä on kestänyt tai on tarkoitettu kestämaan yhtämittaisesti kauemmin kuin vuoden, on täällä maahan muutettuaan ollut merkittävä. Ulkomaille muuttaneen henkilön kotikunnan ei verotusta toimitettaessa katsota muuttuvan sinä aikana, jolloin häntä tuloverolain 11 §:n mukaan pidetään Suomessa asuvana.

Jäljempänä 63 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa veroilmoitus on annettava sen veropiirin verotoimistolle, jossa elinkeinotoimintaa on harjoitettu kiinteästä toimipaikasta tai jossa kiinteistö sijaitsee, sekä saman momentin 3 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa Helsingin verovirastolle ja 4 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa Ahvenanmaan verotoimistolle.

Verohallitus voi antaa tässä pykälässä säädettyä ilmoittamisvelvollisuutta rajoittavia määräyksiä.

35 §

Jos verovelvollinen on harjoittanut liikettä tai ammattia eri paikkakunnilla tahi muutoin saanut tuloa kahdesta tai useammasta kunnasta, on veroilmoituksessa mainittava, miten tulo hänen

(2 mom. kumotaan)

Voimassa oleva laki

Ehdotus

mielestään on kunnallisverotuksessa jaettava eri kuntien kesken.

37 §

Sen, joka on lain mukaan kirjanpitovelvollinen, sekä yhteisön, yhtymän ja kuolinpesän muutoinkin samoin kuin maataloutta harjoittavan verovelvollisen on veroilmoituksessaan ilmoitettava ja siihen liitettävä sellaiset tiedot ja selvitykset kuin asetuksella säädetään. Asetuksella voidaan myös säätää, miten tilikautta ja muista kirjanpitoa koskevista muutoksista on ilmoitettava.

Maataloutta harjoittavan verovelvollisen on pidettävä tuloistaan ja menoistaan sellaista muistiinpanokirjaa kuin asetuksella säädetään.

39 §

Veroilmoitus on kultakin verovuodelta annettava viimeistään seuraavan vuoden tammi-kuun 31 päivänä. Verovelvollinen, joka harjoittaa maatilataloutta tai joka on ammatinharjoittaja, saa kuitenkin antaa veroilmoituksensa viimeistään maaliskuun 1 päivänä. Muulla verovelvollisella, joka on lain mukaan kirjanpitovelvollinen ja jonka tilikausi on päättynyt lokakuun 1 päivän jälkeen on oikeus antaa veroilmoituksensa viimeistään huhtikuun 1 päivänä. Viimeksi sanottu oikeus on myös valtiolla, kunnalla ja kuntainliitolla sekä evankelisluterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalla.

Milloin verovelvollisilla, joihin sovelletaan tulo- ja varallisuusverolain puolisoita koskevia säännöksiä, veroilmoituksen antamisaika on eri pituinen, saavat he antaa veroilmoituksensa pitemmän antamisajan kuluessa.

43 a §

Maatilataloutta harjoittavan verovelvollisen on 40 §:ssä tarkoitetun viranomaisen tai tätä

37 §

Sen, joka on lain mukaan kirjanpitovelvollinen, sekä yhteisön, yhteisyyden, yhtymän ja kuolinpesän muutoinkin samoin kuin maataloutta tai metsätaloutta harjoittavan verovelvollisen on veroilmoituksessaan ilmoitettava ja siihen liitettävä sellaiset tiedot ja selvitykset kuin asetuksella säädetään. Asetuksella voidaan myös säätää, miten tilikautta ja muista kirjanpitoa koskevista sekä osakkeen arvon määrittämiseen vaikuttavista yhteisön olosuhteiden muutoksista on ilmoitettava.

Maataloutta harjoittavan ja sellaisen metsätaloutta harjoittavan verovelvollisen, johon sovelletaan puun myyntitulojen verotusta koskevia tuloverolain säännöksiä, on pidettävä tuloistaan ja menoistaan muistiinpanokirjaa siten kuin asetuksella säädetään.

39 §

Veroilmoitus on kultakin verovuodelta annettava viimeistään seuraavan vuoden tammi-kuun 31 päivänä. Ammatinharjoittaja ja verovelvollinen, joka harjoittaa maataloutta tai jota verotetaan maatilatalouden tuloverolain mukaan metsätalouden puhtaasta tulosta, saa kuitenkin antaa veroilmoituksensa viimeistään maaliskuun 1 päivänä. Muulla verovelvollisella, joka on lain mukaan kirjanpitovelvollinen ja jonka tilikausi on päättynyt verovuoden lokakuun 1 päivän jälkeen, on oikeus antaa veroilmoituksensa viimeistään huhtikuun 1 päivänä. Viimeksi sanottu oikeus on myös valtiolla, kunnalla ja kuntainliitolla sekä evankelisluterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalla.

Jos verovelvollisilla, joihin sovelletaan tuloverolain puolisoita koskevia säännöksiä, veroilmoituksen antamisaika on eri pituinen, he saavat antaa veroilmoituksensa pitemmän antamisajan kuluessa.

43 a §

Maataloutta harjoittavan verovelvollisen on 40 §:ssä tarkoitetun viranomaisen tai tätä tar-

Voimassa oleva laki

tarkoitusta varten määrätyn tarkastajan kehoituksesta esitettävä tilalla tai toimitettava verotoimistoon tarkastettavaksi muistiinpanokirjansa, tositteet maataloustuotteiden myynnistä ja maataloustarvikkeiden ostoista sekä kaikki muutkin asiakirjat, jotka saattavat olla tarpeen häntä verotettaessa, verotarkastusta toimittaessa tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä, sekä sallittava tilalla tapahtuva maatalouden varastojen ja muun maatalousomaisuuden tarkastus. Suoritetusta tarkastuksesta on laadittava kertomus.

45 §

Verotusta varten tulee jäljempänä mainittavien viranomaisten, henkilöiden ja yhteisöjen toimittaa *verohallituksen antamien ohjeiden mukaisesti* veroviranomaiselle tai jäljempänä mainitulle yhteisölle tammikuun kuluessa edelliseltä kalenterivuodelta ja 2 kohdan osalta verohallituksen määräämänä ajankohtana puolivuosittain seuraavat asiakirjat ja tiedot:

3 a) sen, joka on antanut stipendin, opintorahan tai muun apurahan opintoja tai tieteellistä tutkimusta varten ja sen joka on antanut palkinnon tieteellisen, taiteellisen tai yleishyödyllisen toiminnan tunnustukseksi, kullekin annetun suorituksen määrästä;

3 b) työnantajan, jos hän on jättänyt ennakkipidätyksen toimittamatta palkansaajan palkasta tulo- ja varallisuusverolain 54 §:n nojalla, ulkomailla suoritetusta työstä palkansaajalle maksetusta palkasta, työntekopaikasta, ulkomailla oleskelun kestosta ja sen aikana tapahtuneista Suomessa käynneistä;

Ehdotus

koitusta varten määrätyn tarkastajan kehoituksesta esitettävä tilalla tai toimitettava verotoimistoon tarkastettavaksi muistiinpanokirjansa, tositteet maataloustuotteiden myynnistä ja maataloustarvikkeiden ostoista sekä kaikki muutkin asiakirjat, jotka saattavat olla tarpeen häntä verotettaessa, verotarkastusta toimittaessa tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä, sekä sallittava tilalla tapahtuva maatalouden varastojen ja muun maatalousomaisuuden tarkastus. *Sama koskee soveltuvin osin 37 §:n 2 momentissa tarkoitettua metsätaloutta harjoittavaa verovelvollista ja tällaisen verovelvollisen pitämää muistiinpanokirjaa sekä tositteita metsätalouden tuloista ja menoista sekä muita tarpeellisia selvityksiä.* Suoritetusta tarkastuksesta on laadittava kertomus.

45 §

Verotusta varten tulee jäljempänä mainittavien viranomaisten, henkilöiden ja yhteisöjen toimittaa veroviranomaiselle tai jäljempänä mainitulle yhteisölle tammikuun kuluessa edelliseltä kalenterivuodelta ja 2 kohdan osalta verohallituksen määräämänä ajankohtana puolivuosittain seuraavat asiakirjat ja tiedot:

2 a) puun ostajien tiedot puutavaran myyjistä, kullekin verovuonna maksetun kauppahinnan määrästä ja siitä, onko kysymyksessä ollut pysty- vai hankintakauppa;

3 a) sen, joka on antanut stipendin, korkeakouluopiskelijoiden opintotuesta annetussa laissa (111/92) tarkoitettua opintorahan tai muun opintorahan taikka apurahan opintoja tai tieteellistä tutkimusta varten, ja sen, joka on antanut palkinnon tieteellisen, taiteellisen tai yleishyödyllisen toiminnan tunnustukseksi, kullekin annetun suorituksen määrästä;

3 b) työnantajan, jos hän on jättänyt ennakkipidätyksen toimittamatta palkansaajan palkasta tuloverolain 77 §:n 1 momentin nojalla, ulkomailla suoritetusta työstä palkansaajalle maksetusta palkasta, työntekopaikasta, ulkomailla oleskelun kestosta ja sen aikana tapahtuneista Suomessa käynneistä;

3 c) arvopaperimarkkina- (495/89) tarkoitettua arvopaperinvälittäjän kunkin asiakkaan osalta ostoista ja myynneistä tiedot, joissa on yksilöity kaupan kohde ja kussakin kaupassa

Voimassa oleva laki

5) *keskusmetsälautakunnan ja piirimetsälautakunnan* maatilatalouden tuloverolain (543/67) 20 §:ssä tarkoitetut todistukset ja lausunnot;

6) vakuutuslaitoksen, eläkesäätiön ja muun eläkelaitoksen vakuutuksen perusteella tai eläkkeenä tai avustuksena suorittamastaan määrästä, *paisi milloin se on verovapaa*;

Verohallitus voi antaa 1 momentissa säädettyä ilmoittamisvelvollisuutta rajoittavia määräyksiä.

50 §

Veroilmoitus ja, jos tarpeelliseksi katsotaan, muut tiedot, joista tässä laissa on säädetty, on annettava verohallituksen vahvistamia lomakkeita käyttäen.

59 §

Kunnallisveroa on verovelvollisen suoritettava:

1) kiinteistötulosta sille kunnalle, jossa kiinteistö on;

2) liike- ja ammattitulosta sille kunnalle, jossa liikettä tai ammattia on harjoitettu kiinteästä toimipaikasta; sekä

3) henkilökohtaisesta tulosta kotikunnalle.

Yhtymän osakkaan on suoritettava kunnallisveroa osuudestaan yhtymän tuloon sille kunnalle, jolle yhtymän olisi ollut suoritettava sanottu vero, jos se olisi ollut eri verovelvollinen.

61 §

Milloin liike tulosta on suoritettava kunnallisveroa useammalle kunnalle, siitä on viisi prosenttia taikka, milloin olosuhteet antavat siihen aihetta, suurempi tai pienempi osuus verotettava siinä kunnassa, jossa pääkonttori sijaitsee (pääkonttorikunta), ja muu osa niissä kunnissa, joissa muuta kiinteätä toimipaikkaa on käytetty, jaettuna kohtuuden mukaisesti eri kunnissa val-

Ehdotus

maksettu tai saatu kauppahinta;

5) metsälautakunnan maatilatalouden tuloverolain 20 §:ssä tarkoitetut todistukset ja lausunnot;

6) vakuutuslaitoksen, eläkesäätiön ja muun eläkelaitoksen vakuutuksen perusteella tai eläkkeenä taikka avustuksena suorittamastaan veronalaisesta määrästä sekä verovelvolliselle selvitys eläkevakuutusmaksujen vähennyskelpoisuudesta tuloverolain 96 §:n 3 tai 5 momentin nojalla;

Tiedoissa, jotka on 1 momentin nojalla annettava, tulee verovelvollisen yksilöimiseksi olla nimen lisäksi henkilötunnus tai syntymäaika taikka liike- ja yhteisötunnus. Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä edellä tässä pykälässä säädetystä ilmoittamisvelvollisuudesta tai rajoittaa ilmoittamisvelvollisuutta.

50 §

Veroilmoitus ja, jos tarpeelliseksi katsotaan, muut tiedot, joista tässä laissa säädetään, on annettava verohallituksen vahvistamia lomakkeita käyttäen tai muulla tavalla sen mukaan kuin verohallitus määrää.

59 §

Luonnollisen henkilön ja erikseen verotettavan kotimaisen kuolinpesän on suoritettava kunnallisveroa kotikunnalle. Yhteisön tulovero jaetaan veronsaajien kesken sen mukaan kuin tuloverolaissa ja veronkantolaissa säädetään.

(61 § kumotaan)

Voimassa oleva laki

Ehdotus

mistettujen tavaroiden arvon, liikevaihdon suuruuden, sijoitettujen varojen määrän, työntekejiin lukumäärän tai muiden sellaisten perusteiden mukaan, jotka voivat osoittaa eri kunnissa saaduksi katsottavan tulon määrää.

Milloin maatilatalouden tulosta on suoritettava kunnallisveroa useammalle kunnalle, on jaettaessa tulon määrää eri kunnissa verotettavaksi otettava huomioon maa-alueiden pinta-alat ja maankäyttölajit sekä muut perusteet, jotka voivat osoittaa eri kunnissa saaduksi katsottavan tulon määrää.

62 §

Jos liikettä tai ammattia on harjoitettu valtakunnassa siten, ettei sitä voida katsoa harjoitetun missään kunnassa olevasta kiinteästä toimipaikasta, tahi jos ulkomaisella yhteisöllä tai sellaisella henkilöllä, jolla verovuoden alussa ei ole ollut valtakunnassa kotikuntaa, on ollut henkilökohtaista tuloa täältä taikka jos tulosta maksettavan veron 59 §:n mukaan muutoin ei voida katsoa kuuluvan millekään tietylle kunnalle, verovelvollisen on suoritettava kunnallisveroa valtiolle.

Milloin henkilön, jonka on verovelvollisuutta koskevien säännösten mukaan katsottava asuneen verovuonna Suomessa, on suoritettava henkilökohtaisista tuloistaan kunnallisvero valtiolle, määrätään kunnallisverotuksessa verotettava tulo, niinkuin verovelvollisen kotikuntana olisi verovuoden alussa ollut Helsingin kaupunki.

63 §

Verotuksen toimittaja:

1) valtionveron sekä vakuutetun kansaneläkevakuutus- ja sairausvakuutusmaksujen osalta verovelvollisen kotikunnan verolautakunta tai verotoimisto;

2) kunnallisveron osalta veron saavan kunnan verolautakunta tai verotoimisto;

3) valtionveron osalta silloin, kun rajoitetusti verovelvollisella on ollut kiinteistötulota Suomessa yhdestä tai useammasta saman kunnan alueella sijaitsevasta kiinteistöstä, kiinteistön tai kiinteistöjen sijaintikunnan verolautakunta tai verotoimisto siinä tapauksessa, että verovelvollisella ei ole muuta veronalaista varallisuutta Suomessa;

4) valtionveron osalta muussa kuin 3 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa silloin, kun vero-

62 §

Jos sellaisella verovelvollisella, jolla ei ole verovuoden alussa ollut 34 §:ssä tarkoitettua kotikuntaa Suomessa, on ollut täältä kunnallisverotuksessa veronalaista tuloa, verovelvollisen on suoritettava kunnallisveroa valtiolle. Täällä kiinteästä toimipaikasta harjoitetusta elinkeinotoiminnasta tai maataloudesta saadusta tulosta on kuitenkin suoritettava kunnallisveroa sille kunnalle, jossa toimintaa on harjoitettu kiinteästä toimipaikasta tai jossa kiinteistö sijaitsee.

Jos henkilön, jonka on verovelvollisuutta koskevien säännösten mukaan katsottava asuneen verovuonna Suomessa, on suoritettava tuloistaan kunnallisvero valtiolle, määrätään kunnallisverotuksen verotettava tulo niinkuin verovelvollisen kotikuntana olisi verovuoden alussa ollut Helsingin kaupunki.

63 §

Verotuksen toimittaja:

1) valtion- ja kunnallisveron, yhteisön tuloveron sekä vakuutetun kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun osalta verovelvollisen kotikunnan verolautakunta tai verotoimisto;

2) jos rajoitetusti verovelvollinen on täällä harjoittanut elinkeinotoimintaa kiinteästä toimipaikasta tai omistanut tai hallinnut kiinteää omaisuutta yhdessä kunnassa eikä hänellä ole ollut muita veronalaisia varoja Suomessa, kiinteän toimipaikan tai kiinteistön sijaintikunnan verolautakunta tai verotoimisto;

3) muussa kuin 2 kohdassa mainitussa tapauksessa silloin, kun verovelvollisella ei ole

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

velvollisella ei ole Suomessa kotikuntaa, ja kunnallisveron osalta 62 §:ssä tarkoitettua tapauksessa Helsingin verolautakunta tai verovirasto, jollei 5 kohdasta muuta johdu; sekä

5) valtion- ja kunnallisveron osalta 4 kohdassa tarkoitettua tapauksessa silloin, kun verovelvollisella on ollut 62 §:ssä tarkoitettua tuloa Ahvenanmaan maakunnasta, Ahvenanmaan verotoimisto tai sen kunnan verolautakunta, josta suurin osa Ahvenanmaan maakunnasta saadusta tulosta on saatu.

Veronoikaisu ja jälkiverotus on sen kunnan verolautakunnan toimitettava, jossa vero olisi ollut määrättävä, jos verotus olisi tapahtunut oikeaan aikaan.

Jos puolisoilla, joihin tulo- ja varallisuusverolain mukaan sovelletaan puolisoita koskevia säännöksiä, on eri kotikunta, määrää siitä poiketen, mitä 1 momentissa on säädetty, miehen kotikunnan verolautakunta tai verotoimisto myös vaimon valtionveron sekä vaimon henkilökohtaisista tuloista hänen kotikunnalleen tulevien veroäyrien määrän. Vaimon verotuksen toimittaa muulta osin vaimon kotikunnan verolautakunta tai verotoimisto. Miehen kotikunnan verotoimiston on viipymättä ilmoitettava vaimon valtionveron ja edellä tarkoitettujen veroäyrien määrä vaimon kotikunnan verotoimistolle sekä palautettava sinne vaimon veroilmoituksen toinen kappale.

Suomessa 34 §:ssä tarkoitettua kotikuntaa, Helsingin verolautakunta tai verovirasto, jollei 4 kohdasta muuta johdu; sekä

4) silloin, kun verovelvollisella on ollut 62 §:ssä tarkoitettua tuloa Ahvenanmaan maakunnasta tai kun rajoitetusti verovelvollinen on siellä omistanut tai hallinnut kiinteää omaisuutta, mutta ei muuta veronalaista varallisuutta Suomessa, Ahvenanmaan verotoimisto tai sen kunnan verolautakunta, josta suurin osa Ahvenanmaan maakunnasta saadusta tulosta on saatu.

Jos puolisoilla, joihin sovelletaan tuloverolain puolisoita koskevia säännöksiä, on eri kotikunta, toimittaa 1 momentissa säädetystä poiketen miehen kotikunnan verolautakunta tai verotoimisto myös vaimon verotuksen sekä määrää hänen kotikunnalleen tulevien veroäyrien määrän. Toimitetusta verotuksesta on viipymättä ilmoitettava vaimon kotikunnan verotoimistolle.

Veronoikaisu ja jälkiverotus on sen kunnan verolautakunnan toimitettava, jossa vero olisi ollut määrättävä, jos verotus olisi tapahtunut oikeaan aikaan.

Verohallitus määrää verotuspaikan niissä tapauksissa, joissa verotuksen toimittamisen ei 1 ja 2 momentin mukaan voida katsoa kuuluvan millekään verolautakunnalle tai verotoimistolle. Lisäksi verohallitus voi verotuksen tekniseen toimittamiseen liittyvästä erityisestä syystä määrätä verotuksen valmistelutyön suoritettavaksi muussa kuin tässä pykälässä säädettyssä paikassa.

64 §

(64 § kumotaan)

Jos liikettä on harjoitettu siten, että siitä on suoritettava veroa kolmelle tai useammalle kunnalle, sen läänin lääninverolautakunta, jossa on verovelvollisen kotikunta, vahvistaa tällaisen verovelvollisen liikkeen tulon sekä sen perusteen,

Voimassa oleva laki

Ehdotus

jonka mukaan tulo jaetaan asianomaisten kuntien ja yhtymän osakkaiden kesken. Samoin lääninverolautakunta vahvistaa sen perusteen, jonka mukaan ansiotulo määrätään ja jaetaan puolisoitten kesken.

Lääninverolautakunta vahvistaa 1 momentissa tarkoitettujen verovelvollisten osalta myös varojen ja velkojen määrät sekä perusteen, jonka mukaan yhtymän varallisuus jaetaan osakkaille.

64 a §

Milloin yhtenä tulolähteenä pidettävää ammattia tai maatilataloutta on harjoitettu siten, että siitä on suoritettava veroa kahdelle tai useammalle kunnalle, tai liikettä on harjoitettu siten, että siitä on suoritettava veroa kahdelle kunnalle, verovelvollisen kotikunnan verolautakunnan tai verotoimiston on verotusta toimittessaan tehtävä laskelma niistä perusteista, joiden mukaisesti tulolähteen verotettava tulo on kunnallisverotuksessa jaettava eri kuntien kesken. Laskelma on annettava viipymättä tiedoksi muiden asianomaisten kuntien verotoimistoille, joiden tulee toimittaa verotus omalta osaltaan sen mukaisesti.

(64 a § kumotaan)

71 §

Verotoimisto laskee kunkin verovelvollisen valtionverotuksessa verotettavan tulon ja varallisuuden, verosta tehtävät vähennykset sekä maksuunpantavan valtionveron samoin kuin kunnallisverotuksessa verotettavan tulon ja siitä pantavien veroäyrien määrän.

Verotoimiston tehtävänä on huolehtia verovelvollisen verotettavien tulojen ja varallisuuden sekä maksuunpantavan veron laskemisesta sen mukaan kuin eri laeissa säädetään.

72 §

Verotusta toimitettaessa on ennen muiden paitsi luonnollisten vähennysten ja velan korkeiden sekä indeksi- ja kurssitappioiden vähentämistä kunkin tulolähteen ja varallisuuden osalta:

1) jollei ilmene syytä, minkä vuoksi verotuksen perusteeksi ei voida asettaa veroilmoitusta sellaisenaan ja veroviranomaisen suorituksen maksajilta suoraan saamia tietoja tuloista sekä tietoja varoista, joiden ilmoittamisvelvollisuutta on 33 §:n 5 momentin ja 35 §:n 5 momentin nojalla harjoitettu, vahvistettava verotettava tulo ja varallisuus veroilmoituksen, verovelvollisen aikaisempina vuosina antamien veroilmoitusten ja suorituksen maksajilta saatujen tieto-

72 §

Verotusta toimitettaessa on verovelvollisen tulojen ja vähennysten sekä varallisuuden osalta:

1) jollei ilmene syytä, minkä vuoksi verotuksen perusteeksi ei voida asettaa veroilmoitusta sellaisenaan ja veroviranomaisen suorituksen maksajilta suoraan saamia tietoja tuloista sekä tietoja varoista, joiden ilmoittamisvelvollisuutta on 33 §:n 5 momentin ja 35 §:n 5 momentin nojalla rajoitettu, vahvistettava verotettavat tulot ja verotettava varallisuus veroilmoituksen, verovelvollisen aikaisempina vuosina antamien veroilmoitusten ja suorituksen maksajilta saatujen tietojen mukaan (ilmoitettuihin tietoihin perustuva verotus);

Voimassa oleva laki

Ehdotus

jen mukaan (ilmoitettuihin tietoihin perustuva verotus);

76 §

Veroäyrit määrätään erikseen

- 1) kiinteistötuloista;
- 2) liike- ja ammattituloista; sekä
- 3) henkilökohtaisista tuloista.

76 §

Veroäyrit määrätään *kunnallisverotuksen verotettavasta tulosta*.

77 a §

Tuloverolain 118—120 §:ssä tarkoitettut tappiot vahvistetaan säännönmukaisessa verotuksessa. Jos verovelvollinen ei ole antanut kehotuksesta veroilmoitusta, tappiota ei kuitenkaan vahvisteta.

Tappion vähentämisen, jälkiverotuksen tai veronoiikaisun yhteydessä tappio voidaan vahvistaa uudelleen.

79 §

Verotoimiston on maksuunpantava verovelvollisen maksettava valtionvero.

Verotoimiston on määrättävä kunkin verovelvollisen maksettava kunnallisvero ja kirkollisvero kertomalla veroäyriin hinta vahvistetulla veroäyriin lukumäärällä sekä maksuunpantava kunnallis- ja kirkollisvero. Edellä 62 §:ssä mainituissa tapauksissa määrätään kunnallisvero Helsingin kaupungin veroäyriin hinnan mukaan.

79 §

Verotoimiston on maksuunpantava verovelvollisen maksettava valtionvero *ja yhteisön tulovero*.

Verotoimiston on määrättävä kunkin verovelvollisen maksettava kunnallisvero ja kirkollisvero kertomalla veroäyriin hinta vahvistetulla veroäyriin lukumäärällä sekä maksuunpantava kunnallis- ja kirkollisvero. Edellä 62 §:ssä mainituissa tapauksissa määrätään *valtiolle* suoritettava kunnallisvero Helsingin kaupungin veroäyriin hinnan mukaan. *Vaimon kotikunnalle suoritettava kunnallisvero määrätään 63 §:n 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa hänen kotikuntansa veroäyriin hinnan mukaan.*

81 §

Lisäksi veroäyriin yhteismääristä kootaan kuntakohtaiset tiedot. Näihin tietoihin ei sisällytetä niitä veroäyriä, joihin perustuvaa veroa tai maksua ei lain tai kansainvälisen sopimuksen nojalla maksuunpanna tai tilitetä veronsaajalle (*veronsaajan äyritiedot*).

Lisäksi veroäyriin yhteismääristä kootaan kuntakohtaiset tiedot. Tietoihin ei sisällytetä veroäyriä, joihin perustuvaa veroa tai maksua ei lain tai kansainvälisen sopimuksen nojalla maksuunpanna tai tilitetä veronsaajalle (*veronsaajan äyritiedot*). Näihin tietoihin otetaan lisäksi kuntien ja seurakuntien osuudet yhteisön tuloverosta muunnettuna veroäyriksi sen mukaan kuin veronkantolaissa säädetään sekä niillä täydennetyt kuntakohtaiset veroäyriin yhteismäärät.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

91 §

Veron ja kansaneläkevakuutusmaksun määrämiseen ja maksuunpanoon voi hakea muutosta verovelvollinen itse sekä jokainen muu, jonka oman veron määrään verotus välittömästi saattaa vaikuttaa tai joka on veron suorittamisesta joko julkis- tai yksityisoikeudellisen oikeussuhteen perusteella vastuussa. Myös yhtymä voi hakea muutosta yhtymän verotettavan tulon ja varallisuuden vahvistamiseen sekä niiden jakoon.

Valtion- ja kunnanasiamehellä, verotusasiamehellä, lääninverovirastolla sekä kunnanhallituksella on niin ikään oikeus hakea muutosta verotukseen ja yhtymän verotettavan tulon ja varallisuuden vahvistamiseen sekä niiden jakoon. Seurakunnalla on oikeus hakea muutosta 79 §:n 2 momentissa tarkoitettuun kirkollisveron maksuunpanoon sekä kunnanasiamehellä ja kansaneläkelaitoksella 79 §:n 3 momentissa mainittuun kansaneläkevakuutusmaksun määrämiseen ja maksuunpanoon.

83 b §

Jälkiverotukselle ja veronoikaisulle säädetty määräaika lasketaan, mikäli on kysymys 77 a §:ssä tarkoitetun tappion vahvistamisesta, sen verotuksen toimittamisvuotta seuraavan vuoden alusta, jona tappio on vähennetty.

91 §

Veron ja kansaneläkevakuutusmaksun määrämiseen ja maksuunpanoon voi hakea muutosta verovelvollinen itse sekä jokainen muu, jonka oman veron määrään verotus välittömästi saattaa vaikuttaa tai joka on veron suorittamisesta joko julkis- tai yksityisoikeudellisen oikeussuhteen perusteella vastuussa. Myös yhtymä voi hakea muutosta yhtymän tulon ja varallisuuden vahvistamiseen sekä niiden jakoon osakkaille.

Valtion- ja kunnanasiamehellä, verotusasiamehellä, lääninverovirastolla sekä kunnanhallituksella on niin ikään oikeus hakea muutosta verotukseen ja yhtymän tulon ja varallisuuden vahvistamiseen sekä niiden jakoon. Tuloverolain 21 §:ssä tarkoitetun osittain verovapaan yhteisön verotukseen on oikeus hakea muutosta kunnanasiamehellä ja kunnanhallituksella. Seurakunnalla on oikeus hakea muutosta 79 §:n 2 momentissa tarkoitettuun kirkollisveron maksuunpanoon sekä kunnanasiamehellä ja kansaneläkelaitoksella 79 §:n 3 momentissa mainittuun kansaneläkevakuutusmaksun määrämiseen ja maksuunpanoon.

Oikeus hakea muutosta yhteisön tai yhteisöuuden verotukseen on kunnan puolesta yhteisön kotikunnan tai yhteisöuuden kotipaikan kunnanasiamehellä ja kunnanhallituksella. Jos verotus on sen mukaan kuin 63 §:ssä säädetään, ollut toimitettava muualla kuin verovelvollisen kotikunnassa, oikeus hakea muutosta on tämän kunnan kunnanasiamehellä ja kunnanhallituksella.

92 §

Lääninverolautakunnan toimittamasta verotuksesta, samoin kuin veronoikaisusta, jälkiverotuksesta ja verotuksesta, joka on toimitettu uudelleen käsiteltäväksi palautetussa asiassa, ei saa tehdä veromuistutusta. Veromuistutusta ei myöskään saa tehdä silloin, kun valtionverotuksessa yhteisverotettavien puolisoiden verotus on toimitettu eri kunnissa siitä johtuen, että heillä on eri kotikunta.

Veromuistutusta ei saa tehdä veronoikaisusta, jälkiverotuksesta eikä verotuksesta, joka on toimitettu uudelleen käsiteltäväksi palautetussa asiassa.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

93 §

Verovelvollinen tai muu 91 §:n mukaan muutoksenhakuun oikeutettu voi, olipa veromuitus tehty tai ei, hakea valittamalla muutosta sen läänin lääninoikeudelta, jonka alueella verovelvollisen kotikunta on tai häntä on henkilökohtaisista tuloista verotettu, taikka jos hänellä ei ole Suomessa kotikuntaa eikä häntä ole täällä verotettu henkilökohtaisista tuloista, Uudenmaan lääninoikeudelta. Jos puolisoilla, joihin tulo- ja varallisuusverolain mukaan sovelletaan puolisoita koskevia säännöksiä, on eri kotikunta, haetaan muutosta sen läänin lääninoikeudelta, jonka alueella miehen kotikunta on. Muutosta yhtymän tulon ja varallisuuden vahvistamiseen sekä niiden jakoon haetaan kuitenkin sen läänin lääninoikeudelta, jonka alueella yhtymän kotikunta on, tai jos yhtymällä ei ole Suomessa kotikuntaa, Uudenmaan lääninoikeudelta. Muutosta on haettava kirjallisesti, ja valituskirjelmä on toimitettava valitusajan kuluessa verotoimistoon. Jos verovelvollista on verotettu useammassa kunnassa, muutosta on oikeus hakea kaikkiin verotuksiin yhdellä muutoksenhakukirjelmällä.

93 §

Verovelvollinen tai muu 91 §:n mukaan muutoksenhakuun oikeutettu voi, olipa veromuitus tehty tai ei, hakea valittamalla muutosta sen läänin lääninoikeudelta, jonka alueella verovelvollisen kotikunta on. Jos verotus on toimitettu Helsingissä sillä perusteella, että verovelvollisella ei ole Suomessa kotikuntaa, muutosta haetaan Uudenmaan lääninoikeudelta. Jos verotus 63 §:n mukaan on muutoin toimitettu muussa kuin verovelvollisen kotikunnassa, muutosta haetaan sen läänin lääninoikeudelta, jonka alueella verotus on toimitettu. Muutosta yhtymän tulon ja varallisuuden vahvistamiseen sekä niiden jakoon osakkaille haetaan sen läänin lääninoikeudelta, jonka alueella yhtymän kotikunta on, tai jos yhtymällä ei ole Suomessa kotikuntaa, Uudenmaan lääninoikeudelta. Muutosta on haettava kirjallisesti ja valituskirjelmä on toimitettava valitusajan kuluessa verotoimistoon.

93 a §

(2 mom. kumotaan)

Jos valitus on tehty lääninverolautakunnan toimittamasta verotuksesta, verotoimiston tulee, varattuaan 91 §:n 1 momentissa mainitun henkilön tekemästä valituksesta kunnanasiomiehelle tilaisuuden vastineen antamiseen, lähettää viipymättä valituskirjelmä vastineineen ja verotuksen perusteena olleet asiakirjat lääninverovirastolle. Asiakirjoihin on liitettävä ote lääninverolautakunnan pöytäkirjasta. Lääninveroviraston tulee, sen jälkeen kun 91 §:n 1 momentissa mainitun henkilön tekemä valitus on käsitelty 82 §:ssä tarkoitetulla tavalla lääninverolautakunnassa, varata 91 §:n 2 momentissa mainitun viranomaisen tekemästä valituksesta verovelvolliselle ja 91 §:n 1 momentissa mainitun henkilön tekemästä valituksesta verotusasiomiehelle sekä tarvittaessa asianomaisen veropiirin verotoimiston välityksellä kunnanasiomiehelle tilaisuus vastineen ja vastaselityksen antamiseen. Valituskirjelmä asiakirjoineen, joihin on myös liitettävä lääninverolautakunnan puheenjohtajan lausunto, on lähetettävä viipymättä lääninoikeudelle.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

93 b §

Edellä 77 a §:ssä tarkoitettua tappiota koskevaan päätökseen saa hakea muutosta tässä laissa säädettyssä järjestyksessä joko siltä verovuodelta, jolta vahvistettavaa tappiota päätös koskee, tai siltä verovuodelta, jonka tulosta vahvistettua tappiota vähennetään.

96 a §

Lääninoikeuden päätöksestä ei saa valittaa ilman 96 c §:ssä säädettyä valituslupaa, siltä osin kuin päätös koskee:

5) tulo- ja varallisuusverolain 27, 28 ja 46 §:n nojalla verovelvollisen tai hänen puolisonsa ansiotuloksi katsottavaa määrää;

(5 kohta kumotaan)

96 b §

Valittaa ei myöskään saa ilman valituslupaa lääninoikeuden päätöksestä siltä osin kuin päätös koskee tulon veronalaisuutta tai verotettavan tulon määrää, jos se tulon määrä, jonka osalta päätös on asianosaiselle vastainen, ilmeisesti on pienempi kuin 4 000 markkaa taikka jos se ilmeisesti on pienempi kuin 20 000 markkaa ja samalla vähemmän kuin kymmenesosa verotuksessa vahvistetusta verovelvollisen verotettavan tulon kokonaismäärästä.

Edellä tarkoitettuja markkamääriä laskettaessa ei oteta huomioon 96 a §:n 1 - 6 kohdassa tarkoitettuja tapauksia. Tulon kokonaismääräksi katsotaan, milloin valitus koskee valtionverotusta, verovelvollisen valtionverotuksessa verotettavan tulon koko määrä ja, milloin valitus koskee kunnallisverotusta, verovelvollisen verotettavan tulon kokonaismäärä asianomaisessa kunnassa tai, kysymyksen ollessa eri kunnissa verotettavaksi jaetusta tulosta, sen tulon kokonaismäärä.

96 b §

Valittaa ei myöskään saa ilman valituslupaa lääninoikeuden päätöksestä siltä osin kuin päätös koskee tulon veronalaisuutta tai tuloverolain 30 §:ssä tarkoitettua verovuoden tulon määrää, jos tulon määrä, jonka osalta päätös on asianosaiselle vastainen, ilmeisesti on pienempi kuin 4 000 markkaa tai jos se ilmeisesti on pienempi kuin 20 000 markkaa ja samalla vähemmän kuin kymmenesosa verotuksessa vahvistetusta verovelvollisen verovuoden tulon kokonaismäärästä.

Edellä mainittuja markkamääriä laskettaessa ei oteta huomioon 96 a §:n 1-4 ja 6 kohdassa tarkoitettuja tapauksia. Verovuoden tulon kokonaismääräksi katsotaan, jos valitus koskee luonnollisen henkilön tai erikseen verotettavan kotimaisen kuolinpesän valtionverotusta, verovelvollisen verovuoden ansiotulon ja pääomatulon yhteismäärä ja, jos valitus koskee kunnallisverotusta, verovelvollisen kunnallisverotuksen verovuoden tulo.

96 e §

Jos muutoksenhakuviranomaisen päätös koskee verotusta, joka on toimitettu 63 §:n 3 momentin nojalla, 1 momentissa tarkoitettut muutokset laskee sen veropiirin verotoimisto, johon miehen kotikunta kuuluu. Jos päätös koskee verotusta, joka on toimitettu 64 tai 64 a §:n nojalla, muutokset laskee sen veropiirin verotoimisto, johon verovelvollisen kotikunta

Jos muutoksenhakuviranomaisen päätös koskee verotusta, joka on toimitettu 63 §:n 2 momentin nojalla, 1 momentissa tarkoitettut muutokset laskee sen veropiirin verotoimisto, jossa verotus mainitun säännöksen mukaan on toimitettu. Verotoimiston on viipymättä ilmoitettava muutoksesta sille verotoimistolle, jonka alueella verovelvollisen kotikunta on verovuonna

Voimassa oleva laki

kuuluu. Verotoimiston on viipymättä ilmoitettava muutosta koskevasta päätöksestään sille verotoimistolle, jonka toimittamaan maksuunpanoon tai maksuunpanon oikaisemiseen päätös aiheuttaa muutoksen. Ilmoitukseen tulee tarvittaessa liittää jäljennös tai ote muutoksen-hakuviranomaisen päätöksestä.

103 §

Verovelvolliselta ennakoperintälain mukaan pidätetty ennakko ja verovelvollisen suorittama ennakon täydennysmaksu on käytettävä hänelle määrätyn valtionveron ja siinä kunnassa, missä hän on velvollinen suorittamaan kunnallisveroa henkilökohtaisista tuloista, määrätyn kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläkevakuutusmaksun suorituksiksi. Sama koskee vieraasta valtiosta Suomeen siirrettyä ennakkoa.

104 §

Ennakko, joka on ennakoperintälain mukaan määrätty verovelvolliselta kannettavaksi 103 §:ssä tarkoitetussa kunnassa, on käytettävä sanotussa pykälässä mainittujen verojen ja kansaneläkevakuutusmaksun suorittamiseen.

Jos valtionveron ennakko on määrätty muussa kuin siinä kunnassa, missä valtionvero on verovuodelta määrättävä, se on vähennettävä viimeksi mainitussa kunnassa maksuunpannuista veroista ja kansaneläkevakuutusmaksusta.

Verovelvolliselle muussa kuin 103 §:ssä tarkoitetussa kunnassa määrätty kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläkevakuutusmaksun ennakko käytettäköön hänelle sanotussa kunnassa määrättyjen kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläkevakuutusmaksun suorituksiksi.

104 a §

Jos verovelvolliselta pidätettyä tai tälle maksuunpantua ennakkoa taikka verovelvollisen suorittamaa ennakon täydennysmaksua ei tarvita edellä 103 ja 104 §:ssä tarkoitettujen verojen ja kansaneläkevakuutusmaksun suorituksiksi, ne voidaan käyttää verovelvolliselle muussa kunnassa määrätyn valtion-, kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläkevakuutusmaksun suorituksiksi siten kuin verohallitus määrää.

Ehdotus

ollut.

103 §

Verovelvolliselta ennakoperintälain mukaan pidätetty ennakko ja verovelvollisen suorittama ennakon täydennysmaksu on käytettävä hänelle kotikunnassa tai, jos verotus 63 §:n mukaan on toimitettava muussa kunnassa, sanotussa kunnassa määrätyn valtionveron, yhteisön tuloveron, kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun suorituksiksi. Sama koskee vieraasta valtiosta Suomeen siirrettyä ennakkoa.

104 §

Ennakko, joka on ennakoperintälain mukaan määrätty verovelvolliselta kannettavaksi 103 §:ssä tarkoitetussa kunnassa, on käytettävä sanotussa pykälässä mainittujen verojen ja maksujen tai yhteisön tuloveron suorituksiksi tässä kunnassa.

Jos ennakko on määrätty muussa kuin siinä kunnassa, missä verovelvollisen verotus on verovuodelta toimitettava, se on vähennettävä edellä tarkoitetuista veroista ja maksuista viimeksi mainitussa kunnassa.

104 a §

Jos verovelvolliselta pidätettyä tai tälle maksuunpantua ennakkoa tai verovelvollisen suorittamaa ennakon täydennysmaksua ei tarvita 103 ja 104 §:ssä tarkoitettujen verojen ja maksujen suorituksiksi, ne voidaan käyttää verovelvolliselle muussa kunnassa määrättyjen edellä tarkoitettujen verojen ja maksujen suorituksiksi sen mukaan kuin verohallitus määrää.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

105 §

Saadakseen lukea maksettavakseen pantavan veron ja kansaneläkevakuutusmaksun lyhennykseksi ennakoperintälain mukaan ennakko- na pidätetyt määrät verovelvollisen tulee, jollei verohallitus toisin määrää, liittää veroilmoitukseensa saamansa pidätystodistukset. Yhtiöveron hyvityksestä annetussa laissa tarkoitettu hyvitys luetaan hyvitykseen oikeutetun osingonsaajan hyväksi saman lain 11 §:ssä tarkoitettussa vuosi-ilmoituksessa ilmoitettujen tietojen perusteella.

Milloin valtionveron määrääminen tapahtuu muussa kunnassa, kuin missä valtionveron ennakko on maksuunpantu, verovelvollisen on, saadakseen mainitun ennakon käytetyksi 104 §:m 2 momentissa säädetyin tavoin, liitettävä veroilmoitukseensa ennakon määränneen viranomaisen todistus hänen maksettavakseen pannun ennakon määrästä.

113 a §

Jos verovelvollisen jonkin verovuoden tulo- ja varallisuusverolain 60 §:ssä tarkoitettuun tulontasaukseen vaikuttavaa valtionverotusta on veronoikaisulla tai jälkiverotuksella taikka muutoksenhaun johdosta annetun lainvoimaisen päätöksen perusteella muutettu, verotoimiston on tehtävä muutosta vastaava oikaisu tulontasaukseen. Maksuunpanosta ja sen oikaisemisesta on tällöin voimassa, mitä 113 §:ssä on säädetty.

125 §

Valtiovarainministeriö voi hakemuksesta määräämillään ehdoilla myöntää vapautuksen valtionverosta ja kunnanvaltuusto tai kunnan ohjesäännössä olevan valtuutuksen nojalla kunnanhallitus, kunnan muu toimielin tai kunnanhallituksen alainen viranhaltija kunnallisverosta. Vapautus voidaan myöntää:

105 §

Saadakseen lukea maksettavakseen pantavan veron ja kansaneläkevakuutusmaksun lyhennykseksi ennakoperintälain mukaan ennakko- na pidätetyt määrät verovelvollisen tulee, jollei verohallitus toisin määrää, liittää veroilmoitukseensa saamansa pidätystodistukset. Yhtiöveron hyvityksestä annetussa laissa tarkoitettu hyvitys luetaan siihen oikeutetun osingonsaajan hyväksi *sen mukaan kuin verohallitus määrää.*

(2 mom. kumotaan)

(113 a § kumotaan)

125 §

Valtiovarainministeriö voi hakemuksesta määräämillään ehdoilla myöntää vapautuksen valtionverosta *sekä yhteisön tuloverosta* ja kunnanvaltuusto tai kunnan ohjesäännössä olevan valtuutuksen nojalla kunnanhallitus, kunnan muu toimielin tai kunnanhallituksen alainen viranhaltija kunnallisverosta. Vapautus voi olla osittainen tai täydellinen. Vapautus voidaan myöntää:

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu- ta 1993. Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 1993 toimitettavassa verotuksessa.

Lääninverolautakunnasta ja menettelystä lääninverolautakunnassa on vuodelta 1992 tai sitä aikaisemmilta vuosilta toimitettavissa verotuksis-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

*sa soveltuvien osin voimassa, mitä niistä on ennen
tämän lain voimaantuloa säädetty.*
